

EVİRİM VE ÖZELLİKLERİ

«Dünyanızın gelecek günleri, bir güneşin tutulması gibidir. Karanlıktan korkmayanlar iman sahipleri, doğru, dürüst, temiz yürekli kişiler olacaktır. Bunların seviye ve mevkilerini hiç bir zaman kendi ölçülerinize göre tespit edemezsiniz. Ummadık kimseler başta yürüyecektir. Ve eğer, ef'alinizin şuurunu, fikir ve anlayışınızla tam bir ahenk haline getirirseniz, bu kimseleri yola çıkartmak sizlerin harcınız olabilir.»

Sadıklar Plânı... K-3... C-15... 4-8-1967

Giriş Celsesi... 27-2-1970... Cilt-6

P: Evet, irtibat zayıftır. Bunun sebebi, uzun zamandan beri mümaresede bulunmamış olmasıdır. Fakat kısa zamanda gerekli duruma gelecektir. Müsaitmeniz, size bazı yeni görüşleri ihtiva eden tedris yapmak iktiza ediyor. Buna hazır olabilmemiz için, zihnî kapasitesi gayet elastikî olan, sür'at-i intikali ziyade arkadaşlarınızı toplayınız. Ve muhakkak herkesin çok faal olması gerekmektedir. Sorulara cevap veremeyen veya soru soramayan azaların celsemizi işgal etmeleri beyhudedir. İstifadeleri hemen hemen yok gibi olur.

Bizim sizlere vaktiyle tedris ettiğimiz bilgiler, tarafınızdan gereği şekilde öğrenilmemiş ve bir terkibe varılmamıştır. Bu, sizin karma ile ilgili olan bir ataleti bertaraf etme imtihanının başarılamadığını gösterir. Ve celselerin uzun zaman ta'lik edilmesi kısmen bu sebebe dayanır, kısmen de medyomun bazı problemlerini ve bazı bilgilerini ayarlaması için olmuştur. Biz kendisini icap ettiği yerde ve yeteri sürece ilhamla destekledik. Böylece, bizimle olan irtibatının seviyesi ve vasıfları değişmedi, düşmedi. Şayan-ı hayret bir sür'atle adaptasyonu gerçekleşiyor. Celseleri, sürekli olmadan evvel bir programa bağlamak üzere sizlerden şunu istiyoruz: Tetkikini istediğiniz üç veya dört mevzu tespit ediniz. Bu mevzuları celsemize dahil edeceğimiz zevatla alenen tartışınız. Ve ondan sonra tahassul eden neticeyi zaptediniz. Ve malûm olduğu üzere bunlardan medyom bihaber kalmalıdır. Ve ondan sonra, tes-

TTT

bit etmiş olduğunuz tetkik mevzuunun bize göre [nazariyesi-ni] tedris ettikten sonra karşılıklı olarak görüşürüz. Şimdiki halde sizlere yukarıda söylemiş olduğumuz şeylerin icrasını ve tatbikini görmek üzere bir müddet bekleyeceğiz. Tamamen hazır olduktan sonra faaliyete gireriz.

Celse-1... 20-3-1970... Cilt-6

P: Geçen konuşmamızdan itibaren yapmış olduklarınızı hülâsa eder misiniz?

S: Evet efendim. Biz celselerimizin konusu olarak İnsan'ı ele aldık. Kısaca insan'ın dünya üzerindeki mazisinden ve bugünkü halinden, istikbale uzanan görünüşünden söz etmek ve bu konuda bazı yeni bilgiler almayı arzu ettik. Programımızı da ona göre tanzim etmeye gayret ettik. Burada kısa olarak birkaç sorumuz, insanın geçmişi ile alâkalıdır.

P: İnsan, şuur ile, Kaadir-i Mutlak tarafından yaratılmış olan 'orijinal madde'den müteşekkil bir 'buut'tur. *Bu orijinal madde, bir defa olmak üzere halk edilmiş ve bildiğiniz maddî cevherler'den tamamıyla farklı bir özellik taşır.* Orijinal madde, kendinden gayri olan hiç bir maddî cevher'in hükmü ve tesir sahası içerisinde bulunmaz. O ancak, şuurun müessiriyeti altında, buutlar arasında her türlü müessiriyeti temin edebilecek bir 'kombinezon'dur. Bu itibarla, insan, pek yüksek bir kombinasyondur. Onun cevherî yapısı ve orijinal maddesinin özellikleri hakkında, insanlığa pek sembolik ifadelerden başka hiç bir şey faş edilmemiştir. Bizden de daha fazlasını beklemeyiniz. Zira, her şey bir realite anlayışı ve bir kapasite meselesidir. Fakat şunu unutmayınız ki, 'insan' dendiği zaman siz hatıra gelirsiniz. Hayır... Siz ancak, 'insan'ı temsil eden varlıklarsınız.

İnsan, mukaddes metinlerin bazı bölümlerinde ifade edilen, Kaadir-i Mutlak'ın bizzat kendi Müteal Tahayyülü ile meydana gelmiş bir ve orijinal *muhteşem varlığın* ismidir. Hiç bir bedenli, bu muhteşem varlığın ona daha yakın kopyası olmaktan ileri gidebilen bir fazileti taşıyamaz. Yani ki, mütekâmil olmak üzere ebediyyen hareket eden tip, daima o, Kaa-

dir-i Mutlak suretinde halk edilmiş insan'ın (¹), mümkün olduğu kadar daha yakın benzeri olmaya çalışır.

İnsan, şuur ve orijinal madde'nin müşareketinden hasıl olmuş bir cevher'dir. Bunu ifade etmiştik. Burada, üzerinde durulması gereken bir nokta vardır. Şöyle ki: Şuur, şimdiye dek bilmiş olduğunuz, 'varlığın kendi hakkındaki umumî bilgisinin belli bir vasattaki durumu' değildir. Şuur, bütün var olmuş olanların ve var olacak olanların genel bilgisi ve enerjisi'dir. Öyle ki, Kaadir-i Mutlak'ı hissetmemiş olsanız, onu Tanrı diye adlandırırdınız. Şuur, her varolanı ihata eden, birbirlerini ne kadar ihata eden olursa olsun onları da ihata eden bir İlâhî Kudret, Enerji, bir Müessiriyet'tir. Sizler, yani planetler üzerinde mevcut olan varlıklar, her biriniz, görünmeyen bağlarla bu Umumî Şuur'un enerjisinden istifade eden ve Umumî Şuur'un birer *uzantısı* olan varlıklarsınız.

Ruh ismini verdiğiniz Müteal Cevher'e gelince, o, işte bu Umumî Şuur'un Özü'ne en yakın derecede bağlı bulunan orijinal madde ile mahmul şuurun hususî bir adıdır. İnsan hakkında bu izahatımız başlangıç olmak üzere, düşünülmek kaydıyla kâfidir. Öyleyse, ilk görüşmemizden tahassul eden netice şudur: İnsan, planetler üzerinde, tasavvurunuzun fevkinde adette mevcut olan malûm veçhesi ve davranışları ile kendini izhar etmiş bulunan varlık değildir. İnsan, onun en mahrem, en yüce, en ince ve en kudretli aslı'dır. Yani sizler, ancak bir beşersiniz. Beşer, 'insan' demek değildir. Bizim tedris sistemimizde bu böyledir. Biz size, bu müşterek mesailerimiz esnasında, elinizde mevcut bilgilerin biraz üstüne taşmış olarak faaliyet gösterebileceğiniz bir 'bilgi hamulesi' ile geldik. Ve yalnız bunları, kendi plânında tetkik ederek alt seviyelere irca etmeyiniz. Çünkü, alt seviyelerin, meselâ dünya bilginizin ulaşmış olduğu merhale henüz muvaffak olmuş ve insanı iç yapı bakımından feraha çıkarıcı bir mahiyet arzeder durumda değildir. Şunu ölçü olarak alabilirsiniz ki, bir bilgi her ne nev'iden olursa olsun, beşerin iç yapısını, zihniyetini, ahlâkî seviyesini, Allah'a hizmet etmek arzusu ile doldurmu-yorsa o bilgi yanlış, o bilgi hiç olmazsa kısır bilgidir.

Allah'a hizmet etmek arzusu, şuurun berraklığı ve vicda-

nın nezaheti ile tebarüz eder. Ancak, bunların kuvvetli olarak izharı, kulluğun yerine getirilmesi demektir. Öyle ise, bu celselerimizde, belirli bir istikamette ve belirli bir maksat taşıyarak hareket edelim ve sizlerin anlayışınızı daha yüksek bir plâna çekebilmek için hep beraber gayret gösterelim.

Medyom: Şeffaf bir üçgen görüyorum. İki parmak kalınlığında. Herbir ucundan bir şua intişar ediyor. Ve dönmeye başladı. Fakat, biteviye tek bir hat üstünde değil, kayarak yani muhtelif meridyenler çizerek dönüyor. İki tarafa yalpa yapıyor. Şimdi benden uzaklaşıyor ve çok kuvvetli bir ışık halinde belirdi. Toparlaklaştı, uzaklaştıkça daha fazla ışık intişar etmeye başladı. Adeta bir güneşin acaip beyaz bir parlaklığı, o tarzı gösteriyor. Bu kadar.

P: Medyomun bu naklettiği müşahede, bir çok noktalardan enteresandır. Bunu, sırası gelince izah ederiz. Şimdi, hazırladığınız ilk suali sorun.

S: Her varlığın tekâmül yolu, insan basamağından geçer mi?

P: Bugünkü tebligatımıza uygun olarak neyi kastediyorsunuz?

S: Mademki insan, Kaadir-i Mutlak'ın müteal tahayyülünün muhteşem varlığıdır, ve beşer de ona yaklaştırmaya gayret eden bir çaba ve arzu içerisinde, şu halde bütün bedensiz varlıkların insan ile tesmiye edilen bir enkarnasyon imkânından geçmesi zarureti vardır..

P: Doğrudur. Yani, beşer olarak muhtelif hüviyetlerde umumî şuur'un bir vekili olarak planetler üzerinde umumî intişara hizmet eden hususî intişarlar olarak bulunmak mecburiyetindedir, öyle ki, *beşer hüviyetinde bulunan varlık madde ile alâkasını, seyyaliyetin ve inceliğin ve yüksekliğin lehine olarak kestikçe aslî olan İnsan Plânı'na doğru yükselir.* Burdan şu anlaşılmalıdır ki, her beşerî plân, hangi seviyede bulunursa bulunsun, hangi madde vasıfları içerisinde enkarne olmuş olursa olsun daima Kaadir-i Mutlak'ın halk etmiş olduğu insan plânı'na yaklaşmak üzere hareket eder. Fakat bu yaklaşış ebediyyen sürer. Çünkü, Kaadir-i Mutlak'ın tahayyülü

ebedîdir, tükenmez, benzersizdir ve bundan dolayı insan plânı ebedîdir, benzersizdir ve onun için tekâmül sonsuzdur.

Bütün varlıklar, türlü kisveler altında olmakla beraber, beşer hüviyetini taşımaya mecburdur, mukadderdir. Beşer hüviyeti denildiği zaman, muhakkak ki tıpkı size benzer bir hüviyeti anlamayasınız. Beşer hüviyeti belli vasıfları ihtiva eder. Bu vasıfların bulunduğu maddî ortamın şekli mevzubahis edilemez, daha doğrusu, esasa taalluk eden bir değeri haiz değildir. Meselâ, zihnî faaliyet ve zekâ hadisesi sizler için ancak beşer seviyesine bağlı, belirli fizik ortamı haiz ve belirli enerjiyi muhtevî bir organizmada ortaya çıkar. Bu, sizin müşahedeniz, sizin kolunuzun uzandığı tecrübe sahası ve imkânlarıdır. Bir zekâ hadisesinin, bir zihnî faaliyetin muhakkak size ait bir benzerliğe ihtiyaç göstermesi gerekmez. Çünkü, zekâ hadisesi, beyine, daha doğrusu maddeye bağlı bir fonksiyon değildir. Bu noktaya dikkat ediniz.

Celse - 2... 3-4-1970... Cilt-6

S: Geçen celse verdiğiniz bilgiye bağlı olarak, beşer mefhumunun içine, meselâ dünyadaki bitki, hayvan şeklindeki varlıklar da girer mi, yoksa beşer kelimesi ile belirli bir seviye mi kastedilmiştir?

P: İkincisi.

S: Beşeri karakterize eden vasıflar nelerdir?

P: Üç vasıf vardır:

1 — Bunlardan biri objektif vasıf: Sizin görebildiğiniz bu zekâ hadisesi, yani Kâinat'ta meknuz enerji'nin ve bu enerjinin bir vetiresi olan, o enerjinin sarfında takip edilecek yolu kanalizé eden İlâhî Prensipler, Kozmik Kanunlar vardır. İşte insan, daha doğrusu beşer, zekâ vak'asıyla [vasıtasıyla] bu kozmik kanunlara uymayı, onu kullanmayı veya zıddına hareket etmeyi yerine getirir. Bu, beşer seviyesinde başlar ve buna bağlı olan bütün maddî fonksiyonlar aynı kategoriye girerler.

2 — Bunlar görünmeyen vasıflardır. Sübjektif olarak isimlendirilebilir. Beşer seviyesinde bulunan, böyle bir realitenin dahiline girmiş olan varlığın şuur sahasında mevcut bu-

lunan süper partiküllerin ve ona ait olan vibrasyonel karakterin bariz bir şekilde diğer varlıklardan kendini ayırt ettiği görülür. Siz bunları, psişik çalışmalarınızda aura'lar olarak tefrik edersiniz. Auralar, şuur sahasının kaba maddî sahaya doğru uzantılarının meydana getirmiş olduğu dinamik bir potansiyeldir. Daha evvelki paragrafta bahsettiğim enerjinin ze-kâ olayı ile müterafık olarak istimalinden meydana çıkmış bir kuvvet sahası'dır. Demek ki, beşer'in şuur sahasını incelediğimiz zaman, onu meydana getiren süper partiküllerin, yani çok yüksek seviyedeki ve bu derecede ince maddî parça[cık]ların mevcut olduğu görülür. Ve orada gene çok yüksek bir titreşim frekansının ortaya çıktığı görülür. Bu, belli bir skalayı teşkil eder. Tıpkı, sizin gözlerinizin Kâinat'ı sadece yedi renk içerisinde müşahade etmesi gibidir. Halbuki bu renk skalası, görmemiş olduğunuz şeylerin yanında bir hiç mesabesinde. Siz Kâinat'ı sanki bir yarıktan seyrediyorsunuz. Kıl gibi ince bir yarıktan. İşte beşer dediğimiz ve bundan sonra daha iyi de anlamaya çalışacağınız bu varlık, Kâinat manzumesi ve varlıklar sistemi içerisinde tıpkı gözünüzle gördüğünüz rengin miktarı kadar, derecesi, oranı kadar bir yer işgal eder. Bu, şüphesiz, sonsuz tekâmül vasatlarının normal bir icabıdır.

3 — Beşerin üçüncü bir vasfı, şuurun cevheri ile olan münasebetindeki intibak payının dörtte biri geçtiği demektir. Bundan şunu anlamamız yerinde olur: Vaktiyle tetkik edilmiş olan, takrir ettiğimiz bilgileri nazar-ı itibare alarak şunları ifade ediyoruz ki, varlığın esasını meydana getiren 'öz, cevher, şuur ve şuur sahaları' birbiri ile çok derin şekilde bağlı bulunurlar. Şuurun cevhere, cevherin öz'e desteklik ettiği malûmdur. Şuur'un, umumî, genel şuur'la olan rabıtası cevher kanalı ile olur. Bu sizin için yeni bir bilgi'dir. Geçen celsemizde bahsetmiş olduğumuz *uzantıları* bu noktadan bağlamak suretiyle anlayabilirsiniz. İşte beşer'in bir vasfı, en müteal vasıflarından birisi, Küllî Şuur'la cevher'in karşılıklı olarak meydana getirmiş oldukları irtibatın seviyesi ve vasfıdır. Yani beşer seviyesinde sizin kavrayamayacağınız özel bir irtibat vasfı ve derecesi mevcuttur.

İnsan olarak isimlendirilmiş bulunan, müteal zamanın dahilinde meydana getirilmiş yani halk edilmiş olan varlığa ulaşmak, şimdiki halde bir problem değildir. Çünkü, böyle müteal bir varlığın vasıflarını haiz olabilmek için, çok çeşitli buutlar içerisinde tekâmül etmek gerekir. Dolayısıyla, siz şu anlayışınız ve şu muhakeme kudretiniz ile ancak, kendi buutunuzun meseleleri ile iştigal edebilirsiniz. Bizim size üçüncü madde olarak söylediğimiz husus, ihtiyarî bir husustur. Yani çok aşkın bir problemdir. Münakaşası ile, soru sorulması ile bir netice alınması mümkün değildir. Ve bu meseleyi kabûlde ve redde serbestsiniz. Fakat bir ve ikinci hususlar üzerinde teferruatlı olarak görüşmek mümkündür.

S: İnsan'dan başka ideal modeller mevcut mudur?

P: Hayır.

S: Orijinal maddeden gayri, bizim de bildiğimiz başka maddî cevherlerden bahsedildi geçen celse ve, 'Bu orijinal madde, bir defa olmak üzere halkedilmiş ve bildiğiniz maddî cevherlerden tamamiyle farklı bir özellik taşır' denildi. Bu diğer bilinen maddî cevherlerin münasebetleri, o zaman yine münhasıran beşerle vasıflandırılan varlıkların temas sahasında kalıyor olmalı.

P: Evet.

S: Buut hakkında biraz daha bilgi verebilir misiniz?

P: Bu hususta size belki ilerde sadece muhayyelenizi işletebilecek bazı ip uçları verilebilir. Bugünlük şunu söylemekle yetineceğiz: Söyleyeceğimiz husus, ancak her birinizin tahayyül kudreti ile alâkalı olan bir husustur.

Bir usul kullanırsınız; medyomlarınızı yetiştirirken, onları bedenlerinden uzaklaştırıcı, onları infisal ettirici bir usul kullanırsınız. Bu usulde varlık yani medyomunuz, önce belirli bir tahayyül devresinden sonra, yine aşağı yukarı belirli bir imajinatif sahaya dahil olur. İmajinatif eşyalar sahası, hem varlığı kendi bünyesi içerisinde tutarken, aynı zamanda varlık bedeni ile de kaba maddî vibrasyonların müessiriyeti altındadır. İşte burada esasında, bir buut farkı vardır. Fakat bu buut farkı, varlığın bedeni ile alâkalı olan; çevirme, tesirleri sür'atle kendine intibak ettirme, kendine benzetme, asimilasyon

kabiliyetinden dolayı medyom, varlık, içinde bulunduğu yeni buutun tam manası ile idrâkinde değildir. Yani o, böylece aşağıda cari olan fizik kanunların, pek cüz'î bir miktarının geçerli olduğu değişik bir mekân içerisine girmiştir, ki bu ona göre yeni bir buut teşkil eder.

Buut'u, mekân kavramından ayrı olarak mütalâa edebildiğiniz zaman, çok şeyler elde edebilirsiniz. Sizler, kavrama noktayı nazarından, daima buut dendiği vakit, fiziğinizin tarif etmiş olduğu cismin şekli ile sınırlı kalıyorsunuz. En, boy, derinlik ve ancak bunun katlanması ile bir dördüncü veyahut bir başka buut sizin tasavvurunuzun ihtiyacı olarak bir cevap oluyor. Halbuki, buut, bir mekân şekline tâbi değildir. Buut, tamamen değişik vibrasyonel bir sahadır. Öyle bir vibrasyonel saha ki, oraya intikal eden her ne olursa olsun, oranın vasıflarını alır veya almaz. Alırsa o buutun, almazsa kendi bulunduğu yerin mâlikidir. Böylece meselâ, sizler, içinde bulunduğunuz vibrasyonel sahanın aynı zamanda, zaman zaman daha üstündeki bir vibrasyonel sahaya çıkarsınız, intikal edersiniz, uzanırsınız ve siz buna 'başka bir buuta intikal ettik, etti' dersiniz.

Varlık için, yani öz, cevher ve şuurdan terekküp etmiş varlık için, ruh için bir buut mevzubahis değildir. Şu bakımdan değildir: Öz, yapı ve vasıf itibariyle Kâinat'ta mevcut en ince vibrasyondan daha ince vibrasyonları haizdir. Dolayısıyla, bütün buutlar onda meknuzdur. Fakat ona desteklik eden diğer unsurlar böyle değildir. Böyle olmadığı için, varlık bundan dolayı bir buut sınırlamasına tâbi olabilir. Yani inkişaf ettikçe, çok daha yüksek vibrasyonel plânlara, sahalara çıkabilir. Orayla intibak edebilir, o muhitlerde tekâmülüne devam edebilir. Çok eski zamanlarda (2) Üstad celsesi namı ile verilmiş olan bilgilerde anlatılan 'buut' tekrar tetkik edilmelidir. Size gerekli olan tatminkâr malûmatı kısmen bulacaksınız. Ve zaten fazlası da bir şey ifade etmez.

Şunu söylemek ihtiyacını tebarüz ettirdiğiniz için konuşuyoruz: Topluluğunuzu teşkil eden fertlerin birbiri ile olan alâkaları o derecede zayıftır ki, birkaçınızı hariç tutsak, hiç bir şekilde müteessir olmayacaksınız. Halbuki gelişmiş bir

toplulukta, seyyalevî bakımdan birbirlerini besleyen ve destekleyen, aralarında ahenktar bir irtibat bulunan toplumlar da, eksilen her bir ferдин yeri büyük sarsıntılar meydana getirir, bir inkıtâ hasıl eder. Halbuki, bu sizde olmayacaktır. Bu, sizin aleyhinizedir. Bu celselerde ne vakit ki, beşerî seviyenizi yüksek hale getirirsiniz, o zaman sizi tatmin edecek bilgiyi alırsınız. Aranızdaki seyyalevî irtibatın tam teşekkül ettiği zaten sizlerce de sonunda belli olur.

Gerçek bir topluluk, ahenktar bir vücut gibidir. Her şeyi yerli yerindedir ve hepsi birbirine bağlı bir fonksiyon içerisinde bulunurlar. Bunu aynı zamanda, cemiyetin diğer işlerinde de tatbik ediniz. Zihinlerinizi işgal eden fesat düşüncelerden uzaklaşınız. Bunların sizi işgal etmesine mahal vermeyiniz. Her ne kadar cemiyetiniz menfî güçlerin yıpratıcı hamlelerine karşı masun bulunuyorsa da, sizlerin kendi şahsî savunmalarınız da gerekir. Alelâde bir insan topluluğu, bu Cemiyetin bünyesinde mevcut olamaz. Geçici olarak bir araya getirilmiş birliklerin bu Cemiyet içerisindeki sonuçları, çok değişik şekillerde müşahade edilmiştir.

Bilgi her vakit insanı yükseltmez. Bazen derin çıkmazlara götürür, teşevvüslere sokar, atalete sevkeder. Bu, bilgi'nin kendi yapısına ait bir arıza değil, bilgiyi almış olan, ona muhatap olmuş olan varlığın bir ifadesidir. Kâinat'ta meknuz 'tedriç prensibi' nedir? Tedriç prensibi, müteal zaman içerisinde oluşan tekâmülün, maddî kâinat içerisindeki aks'inden başka birşey değildir. Ve varlığın oluşunda, tedriç prensibinin hakim olmadığı hiç bir unsur yoktur. Mukaddes kitaplarınız, yaradılışı gün be gün, ard arda ifade etmekle, müteal zaman içerisinde meydana getirildiğini ifade etmek içindir. Binaenaleyh, tedriç prensibini asla ihmal etmeden, aranızdaki seyyalevî irtibatı kurmaya çalışınız. Artık bundan evvelki çalışmalarımızda olduğu gibi, uzun bir hazırlık devresine tahammül ve zaman mevzubahis değildir. Beşerî yükleriniz, vicdanî murakabeniz, ağır günlük meşgaleleriniz, bu cemiyetin yani özel bir himayeye mazhar olan bu tesir sahasının dışında kalmalıdır. Bunu başaramayanlar, bizimle çalışamazlar.

S: Kur'an - / 'de; 'Allâh insanı kendi suretinde yarattı.' diye bir cümle vardır. Buradaki insan kelimesi, celselerimizde geçen insan kelimesi ile aynı mıdır?

P: Yaradılışın en büyük hikmeti, varlıkların kendilerinde mevcut olan ulûhiyet'tir. Bu ulûhiyet, kendilerinde mevcut olan bu ulûhiyet, kendileri için ilânihaye bitip - tükenmeden devam edecek olan yolculuğun enerjisidir. Kuran'da, ilânihaye yolculuğa devam edecek olan insan'dan söz edilirken, 'kendi suretinde' lafzı kullanılmıştır. Ayeti ifade eden plân, şüphesiz bunu en güzel şekilde ifade etmiştir. Suret, sizin lûgat mananızda kullanılan şekilde resmi, benzeri, imajı tarzında değildir. Suret, burada, kopya karşılığıdır. Kopya'dan maksat, Yaradan'ın Ulûhiyeti'nden, Semavîliği'nden kendilerine de, kendi mayalarına da katılmış olduğunu ifade etmek içindir. Demek ki, insan, O'nun Sureti'nden yaratıldı diye düşündüğünüz vakit, burada şunu nazar-ı itibare almanız faydalı olur: Hem insan, hem beşer, hem de bütün varlıklar için bu caridir. Çünkü *insan*, varlıklar için en ideal bir prototip'tir. Ve bütün tekâmüllerinin yöneldiği cihet, insan tipine'dir, insana'dır. Dolayısıyla, ulûhiyet'in bütün varlıklarda meknuz bulunmasına bir mani yoktur. Her iki manası da kullanılabilir.

S: Üstteki cevabınızda, Kuran'ın verildiği Plân'dan bahsettiniz, Kuran'da ise, bazı yerlerinde 'Biz' ve bazı yerlerinde ise 'Ben' tabiri kullanılmakta ve Tanrı'dan yani Mutlak Allah'tan bahsederken de 'O' denilmektedir. Bu ifadelere göre, Kuran'ı veren Plân mı değişmektedir, 'Ben' ifadesi nereden geliyor?

P: Kâinatlara, bütün âlemlere sahip ve hakim olan ve fakat onlarla, gene onlar vasıtasıyla tecrit edilmiş Kaadir-i Mutlak, kat'iyen alâkadar değildir. Kaadir-i Mutlak, hiç bir şeyle anlaşılamaz, ifade edilemez, belirtilemez, eşya âlemine dahil edilemez. Kanaatiniz ve inancınız, fikriyatınız ne merkezde olursa olsun, şunu ifade etmeliyiz ki, ne sizin arzınıza, ne başka dünyalara Kaadir-i Mutlak'tan bir tebligat nazil olmamıştır. Böyle bir şey, beşerî bir şeydir, varlıklara ait bir şey-

dir. Mutlak'a ait bir hadise, izâfî bir âlemde, bir plânda mevcut olamaz. Bu, bir tenakuzdur. Dolayısıyla, kâinatlarda her ne nev'iden olursa olsun, her ne seviyede bulunursa bulunsun, alınmış olan her şey, en fazla o âlemin idarecisi, o âlemin Râbbi'nden gelir. Ve zaten beşerin bir hadde kadar idrâki ve bilgisi bu üst plânların mevcudiyet sahasına dahil olabilir. Binaenaleyh, sizin tasavvurat ve tahayyülat ile bu meseleyi kavramanız mümkün değildir. Fakat şunu bilirsiniz ki, bütün dünya insanlığının sevk-i idaresini eline almış olan Varlık Plânı, İdare Plânı, Ruh Plânı yeryüzünde her türlü hadiseyi tanzim edecek derecede hak ve liyakat sahibi, kudretli, kudret sahibi, Kaadir-i Mutlak'ın tam rızasına haiz olanlardır.

Siz, Mutlak'a ait yaradılışla, varlıkların yarattıklarını birbirinden tefrik etmelisiniz. Mutlak'a ait yaradılış, Kitabınızda da zikredildiği gibi, yokluktan varlığın meydana getirilişidir. Bunu, hiç bir yaratılmış varlık hasıl edemez. Yaratılmış varlığın yapacağı yaratma işlemi ise, Kaadir-i Mutlak'ın var etmiş olduğunu, sonu gelmez bir tebeddülât içerisinde, hal-den hale tahvil etmek, ibda etmek, cüzlerine ayırmak ve toplamaktan ibarettir. Kâinatın içinde her zaman dağılan, her zaman biraraya getirilen sistemler vardır.

S: İncil Markos'da, İsa kastedilerek, 13/26: 'O zaman insanoğlu'nun büyük kudret ve izzetle bulutlarda geldiğini göreceklersiniz' deniliyor. Burada geçen 'insanoğlu' tabirini, bahsettiğiniz ideal insan modeline en yakın veyahut daha yakın vasıfta, yüksek vasıfta bir 'ara model' olarak kabûl edebilir miyiz?

P: Kabûl edebilirsiniz. Şu şartla ki: *Kendini İsa olarak tanıtan varlık, âlemşümûl bir İdare Mekanizması'nın unsuru idi. Bağlı bulunmuş olduğu sistemin kendisine tevdi etmiş olduğu vazife'yi yerine getirmek üzere gene kendi seçmiş olduğu bir vasıta ile ve kanallar ile yeryüzüne inmiştir. Siz onu babasız olarak bilirsiniz. O, yeryüzünde fizik olarak kendisine baba olacak herhangi bir kimseyi bulamazdı. Binaenaleyh, onun babası kendisidir. Ve bu yüzden baba olarak kendi plânını seçmiştir. Semavî Baba tabirini bu kasıtle söylemiştir. O oğuldur. Çünkü kendi plânının bir ilkahıdır.*

S: İnsan kelimesini biz şimdiye kadar başka bir anlamda kullanırdık. Şimdi yeni bir tarif öğrendik. Bu yeni tarifteki insan ile, yine yeni tarifteki beşer arasındaki münasebetleri biraz daha açıklamanızı isteyeceğiz. İnsan ile beşer arasındaki münasebetler, bir beşerin kendi hücreleri ile arasındaki münasebetlere benzer mi?

P: Seçtiğiniz misale benzemez. *Beşer varlığının özünü teşkil eden esas, insan varlığının özünü teşkil eden esasta birleşirler. Yani öz'de birleşirler.* Yani bu zaten, varlığın zuhuru esnasındaki ayniyetin ifadesinden başka bir şey değildir. Aradaki en büyük fark, insan prototipi ile şimdiki durumda bulunan beşerin cevher ve şuur muhtevaları birbirinden çok farklıdır. Bu da, tekâmülün zarurî bir neticesidir.

Cevher ve şuur, daima tekâmül vetiresine uygun olarak kademeli bir tarzda tadilata boyun eğer. İsteyerek bu tadilatı kendi bünyesinde gösterir ve ancak bu tadilat, insan prototipi'nin özü'nü kendi bünyesinde teşkil edinceye kadar devam eder. Maddî yapı, ancak, cevherin kudreti ve kesafeti nisbetinde seyyaliyet, mükemmellik, olgunluk ve faaliyet kesbeder ki siz, kendi bedenî teşekkülâtınızın, yapınızın vasıflarını iyice bir gözden geçirirseniz ve buna kendi anlayışınız çerçevesinde bir kalite, bir vasıf damgası vurursanız, işte o nisbette de cevherinizin durumunu tayin edebilirsiniz. Denebilir ki, sizin cevheriniz, yani öz'e desteklik eden yüksek unsurunuz, henüz şu andaki bedenlerinizin yükünü taşıyabilecek kudrettedir. Onları organize, onları ahenktar, onları faal halde tutabilecek, fakat kendi cirmi ve derecesinde ahenktar tutabilecek bir yapıdadır.

Muhakkak ki, yeryüzündeki beşerin ömrü kısadır. Muhakkak ki, vücudun ahenkli gidişi bir çok inkıtâlara uğramaktadır. Muhakkak ki, yıpranma süreniz, çok çabuk sona ulaşmaktadır. Bundan şu müteal neticeyi çıkarabilirsiniz: Cevher olarak biz, maddî organizmamızı uzun müddet ahenktar, ömürlü, sağlam, fonksiyona daima hazır vaziyette tutamıyoruz (°).

S: Geçen haftaki celsede önce; öz, cevher ve şuurdan oluşan varlık için buut mevzubahis değildir denildi, sonra ise,

öz buutlar üstündedir ve cevher ve şuur buutlara tâbidir denildi. Aralarında çelişki vardır, açıklar mısınız?

P: Varlığı teşkil eden unsurlar cevher ve şuur'dur. Varlık ise Öz'dür. Öz, Kaadir-i Mutlak tarafından var edilendir. Ve kendisi [yani Öz], Kâinatları teşkil eden vibrasyonların en incyesinden daha incedir. Bu, Kâinatlara iniş ve oraya bağlanış, Öz için pratik olarak imkânsızdır. Ve bundan dolayı cevher'i ve şuur'u meydana gelmiştir. Bu yüzden cevher'e, 'destek madde' denir, 'desteklik yapan esas' denir. Kısaca cevher.. Böyle olunca, Öz, bir manada mutlak olarak tecerrüt etmiştir. Ve dış yüzü sadece cevher ve sonra şuur ve sonra şuur sahası ile bedene kadar, yani maddî ortamına kadar kendini gösterir..

Buut'a merbut olmak meselesine gelince: Merbutiyet, ancak cevher vasıtasıyla yerine getirilen bir meseledir. Yani cevher'in ihtiva etmiş olduğu vibrasyonel karakter ve seviye, nereye göre ayarlanabilmişse, oranın buutuna merbutiyet vardır. Siz kendinizi üç buutlu bir âlemde sanırsınız ve tahayyül edersiniz ki, noktayı çekersek hat, hattı çekersek satıh, satıhı çekersek bir küp meydana gelir. Aslında böyle bir şey mevcut değildir. Bu, bir aldanmadır, ve siz zaten şu halinizle iki veya dört veya on veya sekiz herhangi bir buutun tahayyülünü ve idrâkını mâlik olamazsınız. Sizin için asla mümkün olmayan, imkânsız bir meseledir. Buradan da anlaşılıyor ki, bu tarzdaki imajinasyonunuz, sadece yanıltıcı bir imajinasyondur. Öyleyse, buut, geometrik bazı katlanmaların, ve bükülmelerin ve tevsiin (genişlemelerin) bir sonucu değildir. Buut, iç içe birbirini kapsayan titreşim plânlarıdır ki, bunların sahası fevkalâde geniş, âlemleri kapsayacak kadar şümûllüdür. Zaten bu mesele henüz sizlerin münakaşanızı gerektirecek kadar tarafınızdan anlaşılmış, kavranılmış değildir. Varlık, öz olarak bütün ince vibrasyonlardan da ince vibrasyonları haiz olduğu için, kendisi öz olarak buut harici bir varlıktır. Cevher, şuur olarak buut dahili bir varlık olmaya zorunlu kılınmıştır. Tatmin olmadığınız bir nokta var mı?

S: Burada buut kavramına girmeyen öz oluyor o halde.

P: Evet.

S: Cevher ve şuur buut kapsamına giriyor.

P: Evet.

S: Varlık kozmogonisinden bahsedilirken, Öz, Cevher, Şuur ve Şuur Sahaları sırası belirtildi. Burada, şuur kısmını açıklar mısınız?

P: Şüphe yok ki, Kaadir-i Mutlak olan Allah, önce öz'ü yaratmıştır. Bu öz, bütün kâinatları kendinde meczetmiştir. Enerji, vasıta ve varlıktır. *Öz'ün enerji vasfı, Mutlak olan Allah'ın bizatihi meydana getirmiş olduğu Kâinat Işığı veya Enerjisi'dir. Bu enerji, her şeyin mebdei ve herşeyin esastır. Onun varlık kâinatında zuhuru, ancak yaradılışla ortaya çıkar.* Öz budur. Cevher ise, bu öz'ün kendi dışında teşekkül ettirdiği ve kâinat maddesinin enerjisine mukavemet edebilecek daha yüksek bir enerji terakümüdür. Şuur'a gelince, şuur; gerek öz'deki gerek cevher'deki bu enerjinin aksiyon halindeki tavrıdır. Ve böylece, aksiyon halindeki tavırlanma, yani maddeye karşı bir vaziyet alma, kendiliğindenlik, bizatihi olmaklık, bilgiyi kullanma kudret ve selahiyetinin bir yerde toplanması böylece şuur dediğiniz bir yeni mekânı teşkil eder. O halde şuur, genel manası ile, öz'ün ve cevher'in enerjisinin madde kâinatı karşısındaki aksiyon halinde faaliyeti neticesinde ortaya çıkan bir tavırlanmadır. Bu tavrın neticesinde, aksiyon mevzuunun ve mekânının bilgisi tahaddüs eder. Sizin, bu şuurı idrâkiniz mümkün değildir. Fakat bilmenizde, bu kadar bilmenizde fayda vardır.

İşte şuur sahası, böyle bir aksiyonun neticesinde meydana çıkar. Dolayısıyla, bu şuur sahası, öz'den cevher'e, cevher'den bir tavırlanma ile saha'ya intikal eden değişik karakterdeki enerjilerin, ihtizazların bir dalgalanması, muhtelif mekânlardaki yerleşmesidir. Şuur sahasının mekânı, bir kaç yönlüdür. Sizler, mekânı da tasavvur edecek kadar değişik bir tahayyüle mâlik bulunmadığınız için ancak, mekân olarak maddî ve perisprital mekânları anlayabilirsiniz.

S: Şuur'un bir tavırlanma, bir oluş hali olduğu zikredildi. Bunun bir mekân teşkil edebilme hususunu açıklar mısınız?

P: Mekân teşkil etmek, sizin lûgatçenizdeki birtakım butların kesiştiği nokta tarzında ifade edilmemiştir. Enerji'de

mekân.. Siz, ilk defa böyle bir ifade ile karşılaşıyorsunuz. Önce de söylemiştik: Şuur, bir enerjinin aksiyon halindeki tavrılanması idi. Enerjinin mekân bulması, o enerjinin belli bir ihtizaz seviyesinde kalması demektir. Ve bu ihtizaz seviyesi, o kadar geniş ve ihatalı bir seviyedir ki, o enerjinin içerisinde bir kaç buut belirebilir. Demek ki, enerjinin bir ihtizaz seviyesinde kendini izhar etmesi, enerjinin bir mekânî halini ifade ediyor. Bu ihtizaz, çok değişik durumlar gösterebilir. Meselâ, sizin mekânınızda, yani buutlarınızın kesiştiği, üçlü olarak kesiştiği noktada, ki sizin hasseler dünyanızdır, hasselerinizle idrâk ettiğiniz maddî mekândır. Buradaki ihtizazın değişimi, bir ile milyarlarla ifade edilemeyecek derecede yüksek bir varyasyon izhar eder. Bu sadece, buutlarınızın üçlü olarak bir noktada kesişmesinden mütevellit bir görünüşdür. Şüphesiz, hasselerinizle tanıdığınız bir âlemin, hasseler dışı vibrasyonları da, ihtizazları da mevcuttur. Ve bunlar bir hayli sayıda kendini gösterir (4). O halde, enerjinin mekânı size göre, kaba maddenin en ilkel yapısından başlamak ve sizin şuur sahanızın en kaba taraflarına, fakat mekânınızın, maddî mekânınızın en seyyal tarafı olur, oraya kadar uzanan bir açı içerisinde kendisini gösteriyor demektir. Aynı enerji, başka bir mekâna inkılâp ettiği zaman, onun en kaba noktası, sizin en ince noktanız gibi bir başlangıç teşkil edebilir. Ve böyle mekânlar mevcuttur.

Bu bilgi, bize de daha Yukarı'dan verilmiştir (5). Biz enerjinin bu tip bir mekânı teşkil edişinden hasıl olmuş neticelerle karşılaşmadık. Yani müşahede etmedik. Yani haletimiz bu hususta mevcut değildir. Fakat sorunuzun cevapsız kalması için bu bilgi, bize de verilmiştir.

S: Geçen celsede, 'Beşer varlığının özü'nü teşkil eden esas, insan varlığının özü'nü teşkil eden esasta birleşirler' dendikten sonra, 'Cevher ve şuur, daima tekâmül vetiresine uygun olarak kademeli bir tarzda tadilata boyun eğer. İsteyerek bu tadilatı kendi bünyesinde gösterir ve ancak bu tadilat, insan prototipi'nin özü'nü kendi bünyesinde teşkil edinceye kadar devam eder' denildi. Mademki, özlerde yaradılıştan bir ayniyet vardır, beşerin özü'nün, insan prototipi'nin özünü sonradan kendi bünyesinde teşkil etme hali ne demektir?

P: Bu sorunuzun cevabını biraz evvel verdik, tekrar izah

edelim: Şuur bahsinde, onun, enerjinin aksiyon hâlinde tavrırlanmasıdır demiştik. Bu, şuurun enerjetik bir tarifi oluyor. O halde, beşer varlığının özü'nden cevherine intikal eden enerji, şuurundaki enerji değildir. Şuurdaki enerjinin aksiyon hâline dönüşü ve tavrırlanması, insan prototipi ile beşer arasındaki farkı teşkil eder. O halde, beşerin tekâmülünden maksat, bu tavrırlanmanın aksiyona en uygun şekilde iltihak edip, enerjinin mekânının yükselmesi demektir, mekânının değişmesi demektir.

Beşerdeki enerjinin aksiyon hâlindeki görünüşü ile, insan prototipi'nin enerjisinin aksiyon hâlindeki görünüşü, şüphesiz her ikisi de şuurda teşekkül ediyor, birbirinden farklıdır. İşte, tekâmülün tedricî uzantısı bu şuur enerjisinin, şuur meydana getiren enerjinin aksiyon hâlinin hem kendisinin, hem tavrının yükselmesi, incelmesi ve nihayet başka bir mekâna inkılâp etmesi demektir.

S: Cilt-6.. Celse-1'de, 'Beşer hüviyetinde bulunan varlık, madde ile alâkasını, seyyaliyetin ve inceliğin ve yüksekliğin lehine olarak kestikçe, aslî olan insan plânı'na doğru yükselir' denildi. Ayrıca, geçen celse, 'Maddî yapı, ancak, cevherin kudreti ve kesafeti nisbetinde seyyaliyet, mükemmellik ve faaliyet kesbeder' denildi. Maddî yapımıza daha üstün bir karakter ve vasıf damgası vurmak nasıl olur, bunu elde etmenin pratik yolunu veya yollarını tarif eder misiniz?

P: Maddî bedeniniz iki ana kaynaktan beslenir:

1 — Biri, şuur sahaları vasıtasıyla devamlı olarak bir yıkanmaya tâbi tutulur. Yıkayan, şuurun enerjisidir. Dolayısıyla, o enerji bedene intikal edinceye kadar geçirdiği bütün maddî safahatı da aynı derecede aksiyone eder. Maksat, sadece bedenin ihyası değil, bedene gelinceye kadar bağlı olan bütün tekasüf (enerji tekasüf)lerini de seyyalleştirmektir. Bilindiği gibi, sizin mekânınızda enerjinin en kaba hâli, en yoğun hâli form'dur, şekil'dir, 'eşya'dır. Etrafınız ve bedeniniz bunun bir hususî hâlidir.

2 — İkinci kaynak, bizatihi bu maddenin birbirlerini mütekebilen ve müteselsilen devamlı olarak tesir altında bulundurmaları ve bu müessiriyetin hiç ardı kesilmeden devam et-

mesinden mütevellittir. Yani, her şey kendi kendine ve kendinden gayrisine devamlı olarak tesirde bulunur.

Öyleyse, siz bedeninizi ihya etmek, bedeninizi mükemmel kılmak, yani vasıtanızı en uygun, en verimli hâle getirmek için iki ana noktayı adamakıllı anlamak ve talim etmek mecburiyetindesiniz: *Birincisi*, şu hâlinizde iken sizin için mümkün olan şuur zenginliğinizi, yani şuurî muhtelif enerjilerinizi kullanabilmek. *İkincisi*, bedeninizle alâkalı olan en tabiî maddî vibrasyonları ve kaba enerjileri yerli yerinde kullanmaktır.

S: Beşerin, daha aşağı kademelerdeki varlıklardan sübjektif ve objektif olarak üç vasıf ile ayrıldığını açıkladınız. Zekânın bir imajı ve aktivite yaratan bir güç olarak tanıdığımız düşünce, bu üç vasfın arasına girmez mi? Çünkü biz, düşünceyi, dördüncü buuta ait bulunan bir unsur olarak düşünmekteyiz.

P: Düşünce, şuurun enerjetik faaliyetlerinden birini teşkil eder. Hani, aksiyon haline döndükten sonra tavırlanır, demiştik. İşte, bedene bağlı öz şahsiyetinizin beden içerisindeki tavırlarından biri, düşünce tarzında kendisini beyan eder. Aslında düşünce, bir enerjinin alfabetik olarak sıralanışıdır. Şu manada ki, bu alfabetik sıralanış, sizin bedenli olarak aksiyon sahanızın icap ettirdiği bütün şartları yerine getirir. Yani siz düşünüürken, düşünceniz, muayyen kanallar ve kalıplar içerisinde bir silsile takip etmek suretiyle meydana gelir. Bu düşünce faaliyeti, serbest ruh halinizde meydana gelir. Fakat buradaki alfabetik sistem değişmiştir. Artık başka bir tarzda yüksek şuurunuzda ait enerjinizin tavırları meydana gelecektir. Böylece, düşünce, bildiğiniz buut kalıpları içerisinde bulunmaz. Çünkü o, doğrudan doğruya şuur enerjisinin bir tavrıdır. Aksiyondan mütevellit bir vaziyet alışıdır. O, bugün bütün bedenî faaliyet sahanızı kaplamış ve orada münhasırmış gibi görünmesine rağmen, aslında kaynak olmak itibarıyla daha yüksektir. Ve sizi başka enerji mekânları ile irtibatlı kılar. Ve siz böylece, bir medyom vasıtasıyla bilgi alır, kendi kendinize ilham alır, vahiy alır ve kozmik plânların ve

ruh plânlarının size nasip etmiş olduğu enerjiyi alırsınız. Bilerek yahut bilmeyerek. Bilerek aldığınız enerji, umum enerjinin binde biri mesabesindedir. Ne yazık ki, binde bir mesabesindeki bu enerjiyi bile, binde bir nisbetinde kullanmak gücünü gösteren varlık azdır.

S: Yüksek İdareci Mekanizma'nın uluları ve peygamberler, yaratılma ile mi husule geldiler, yoksa bizim gibi beşerî mertebelerden geçtiler mi?

P: Kaadir-i Mutlak Allah nezdinde, yaratılmış olanların hepsi nâkıs ve tekâmüle muhtaçtır. Bu durumda, hiç bir varlık sisteminde, kendiliğinden bir mükemmellik söz konusu değildir. Fakat, sözlerimizin başında da belirtmeye çalıştığımız gibi, enerjinin mekânlaşması, yaradılışın ilk emriyle hangi mekânlar içerisinde, ne gibi meydana gelmiştir, bu meçhûl. Bunu bilmiyoruz. Dolayısıyla, sizlerin ve bizlerin ve bizden de yukarıda bulunan sistemlerin, suret-i katiyede kesin bir cevabı olamaz. Şunu demek istiyoruz ki, hangi şeyin idarecisi olursa olsun, muhakkak bir kemâl vetiresine bağlı olarak liyakatini ispat etmiş ve bir vazifeyi üzerine almıştır.

Bütün varlıkların, sizin gibi bir tekâmül sistemi içerisinde geçmek gibi bir zarurete duçar olduğu fikri abestir (6). Enerji, hangi durumda mekânlanmış, bilmiyoruz. Bu hususa çok, çok dikkat ediniz. Ve bu hususu çok inceleyiniz. İşte böylece yaradılışın, şualanışın, ışığın her bir okunun istikametinin manası ve maksadı ve gayesi anlaşılmış olur. Kısım, münasip görüldüğü kadar anlaşılmış olur.

Peygamberler, içinde bulundukları mekânın enerjisini yerli yerinde kullanabilecek bir kemâl seviyesine ulaşmış varlıktan başka bir şey değildir. Her insan, eğer kendine nasip edilmiş olan enerjiyi, bağlı bulunmuş olduğu yerin enerjisini, bulunduğu mekânda hakkıyla sarf edip, aynı derecede hasat elde edebiliyorsa, aksiyon bakımından, ruhuna kazandırmış olduğu değer bakımından sizin peygamberleriniz kadar ve hatta ondan daha fazla bir kemâl seviyesini elde etmiş demektir.

Resulleriniz şüphesiz liyakatli kişiler idi. Ve kendi mekânlarının enerjisini, beden mekânı içerisinde kullanma hakkı-

nı haizdiler. Ve bunu, Yüksek Hayır uğrunda kullanmışlardır. Ve kendi mekânlarının enerjisi onları terketmediği müddetçe bunu yapmışlardır. Bu enerji ile olan irtibatları zayıfladığı ve bazen inkitâa uğradığı zaman, bunu yapamamışlardır. Bunun haricinde, alelâde bir görünüş ve belki de denge-siz insanlar durumundadır[lar]. Şunu demek istiyoruz ki, peygamberler, Yüksek Ruhî İdare Mekanizması'nın vekili değildir. Onun namına konuşan da değildir. Sadece, kendinde kendi mekânının enerjisini, yüksek hayır uğrunda, hayr-ı âlâ uğrunda kullanma gücünü gören ve bu gücün sarfını, kullanılmasını talep eden, bulunduğu kâinat sisteminin umumî vetiresine uygun olarak bir 'misyon' isteyen şuurlu bir insandır.

Size yeni bir şeyden bahsettim: Demek oluyor ki, yeryüzünde bir Din'in, Din tarzında bir tedrisin zuhuru, bir Yüksek İdare Mekanizması'nın plânlarına dahil olarak tebellür etmemiştir. İdareci Plân'ın bir programı mevcuttur. Bu program, her nerede mevcut olursa olsun, hangi ahval ve şerait mevcut olursa olsun aynıyle tatbik edilir. Bu, hiç bir şekilde değişmeyecek olan mukadderatınızdır. Bu mukadderatın içerisine girmiş olan varlıklar, kendi hür enerji ve iradelerini geliştirmek ve böylece kâinat içerisindeki mevkilerini yükseltmek mecburiyetinde, yani tekâmül etmek durumundadırlar. İşte, o kadroya dahil olan, o devrenin, belirli devrenin o kadrosuna dahil olan varlıklar arasında, kendilerinin yetişmesini temin etmek üzere bir nev'i müderrislerin zuhuru, iliyet prensiplerine göre meydana çıkar. Yani, *peygamber dediğiniz varlık, sizin mekânınızın dışındaki bir mekândan kayarak gelmiş bir varlık değil, kendi mekânınızın enerjisinden tahaddüs etmiş âlemşümûl bir ihtiyacın ortaya çıkarttığı bir paratonerdir*. Yani, mekânının enerjisini çekip, varlıklara bilgi tarzında dağıtabilecek kudretli bir şahsiyettir. Hepsi bu kadar.

Bunu, bir çok liyakatli arasında, en liyakatlisi yerine getirir. Bir devrenin resulü, bir tane değildir. Bir çok liyakatli arasından, ancak bir tanesi bu vazifeyi üzerine alır. Ve o, bunu icra eder. Ve böylece, bir gönüllünün ortaya çıkışı gibi, Yüksek Ruhî İdare Mekanizması, onu özel bir misyon ile

sevk eder. Yol gösterir, fakat onu vaktiyle tayin etmez. Bu ince farkı kavrayınız. Ve işte böylece, beşerin önündeki yolu ve İnsan'a doğru yaklaşmasının hikmetini daha iyi anlamış olursunuz. Hiç bilemezsiniz ki, sizler ve sizlerden başka olanlar, sizin hesaplarınıza göre, belki bir milyon sene sonra, belki bu kürrede, belki başka bir kürrede, kendi mekânının enerjisini bilgi halinde dağıtacak liyakati haiz bir peygamber olarak vazife görecek olmasın!..

Celse-5... 15-5-1970... Cilt-6

S: Geçen celse Öz'ün enerji vasfı için, 'Bu enerji, her şeyin mebdei ve her şeyin esasıdır' deniyor. Bu durumda, insanın dışındaki kâinatlar, öz'den mi müncer olmuştur?

P: Öz'ü meydana getiren enerjinin vasfını izah ederken, ifade ettiğimiz bilgi şu demektir: Öz'den murat, varlığın tâ içi, yani tam manası ile kendisi, esası demektir. Varlık sözü ise, sizin anladığınız manadan çok farklıdır. Varlık, Mutlak olan Allah'ın sonsuz enerjisinin tek ifadesidir. Böyle olunca, Kaadir-i Mutlak'ın meydana getirmiş olduğu 'bütün', varlıktır. Ve onun, başı ve sonu belli olmayan varyeteleri vardır ki, bunlar gene sonsuz buutlara dağılmış mevcudiyeti teşkil eder. İşte siz, bu mevcudiyetlerin bir kısmını kendiniz, bir kısmını eşya olarak görürsünüz. Ve onlara münhasıran, ayırdetmeden, varlık diyemezsiniz. Varlık sözünü ancak ve sadece, canlı ismini verdiğiniz bir varyete için kullanıyorsunuz. Halbuki, yukarıda da belirtildiği üzere, *varlık bir kül'dür*: Kaadir-i Mutlak ve O'nun varlığı.

Kaadir-i Mutlak'ın Enerjisi, varlık için meçhûldür. Fakat, kendi varlığını teşkil eden saha dahilindeki enerji, onun keşfine amadedir. Dolayısıyla, varlık, meselâ insan varlığı öz olarak ele alındığı zaman, işte bu bir ve bütün olan varlığın aynı enerjisinden meydana gelmiş demektir. Halbuki, bu enerji, en başından en sonuna kadar kâinatın bütün istikametlerinde, bütün buutlarında mevcuttur. Ve bu enerji, mütemadiyen şekil değiştirmekte, ve mütemadiyen yeni varlık manzumeleri meydana gelmekte veyahut tadilata uğrayıp hâl değiştirmektedir. İşte vaktiyle yeryüzünde mevcut olmuş bazı

insanların, kendilerinde uluhiyeti görmelerinin izahı budur. Onlar, Küllî Varlık'ta, yani Bütün Varlık'ta mevcut olan enerji ile, kendilerinde, kendi şahsî varlıklarında mevcut olan enerjinin temasını kurmuş ve aynı mayada olduğunu sezmiş ve bunun sevinci içerisinde birtakım hâlât ve ifadede bulunmuştur (?)... Şunu belirtmek isteriz ki, Kaadir-i Mutlak olan Allah'ın kendisi ile, varlığı, bütün varlığı meydana getiren enerji aynı değildir. Çünkü, hiç bir varlık, Mutlak olan Allah'ın Yaradılış vak'asını bilemez. Yani, bu enerjinin dağılışını, mekânlar arasına taksimini, bütün varlıkları meydana getirişini, mekanizmasını bilemez. Bu, tam manası ile, Mutlak bir bilgidir. O da, Kaadir-i Mutlak olan Allah'ın nezdindedir. Böyle olunca, insanın özünü teşkil eden enerji ile, bütün varlık manzumelerini teşkil eden enerjinin arasında irtibatın, ne denli muhkem olduğunu ve '*alâka kanunu*'nun nasıl sınımsız bir şekilde devam ettiğini artık anlayabilirsiniz.

S: Bu durumda, bir nev'i varlığın muhtelif buutlardaki izdüşümü, muhtelif ruhları yahut özleri meydana getiriyor diyebilir miyiz?

P: İzdüşümü demeyiniz. İzdüşümü dediğiniz anda, reel olmayan hadiseleri, yahut, gölge hadiseleri ifade etmiş olursunuz. Kâinatta, mevcut olan kâinatta, gölge hadise yoktur. Her şey, Kaadir-i Mutlak nezdinde mevcuttur. Varlık deyince, şu kavramı iyi ihata etmeye çalışınız: *Varlık, bir ve aslî enerjinin varyasyonundan ibarettir*. Enerjinin varyasyonu ise, şimdilik bildiğiniz tarzda, yani onun ihtizazının değişik frekansları ile, değişik dalga boyları ile, değişik sığası ile alâkadır. Aynı bir maddenin, aynı bir varlığın diyelim, içinde bulunduğu sistemdeki hali 'A' ile gösterilsin. Bu varlığı, bu maddeyi, yüksek frekanslı ihtizaz durumu, ilk bulunduğu durumdan çok farklı bir yere götürdüğünüz zaman, onun sizce bilinen fizikî kanunlara uygun yönleri tadil olur. Ve sizin fizikî kanunlarınız orada hükümsüzdür. Fakat o varlığın ve maddenin kazanmış olduğu yeni vasıflarla, gene kaybetmiş olduğu vasıflar arasında epey fark vardır. Ve eğer daha ince seviyede bir ihtizaz sistemine dahil olmuşsa, kazanılan kabiliyetler o nisbette kudretlidir. İşte böylece, meselâ insanın, [yani]

yeryüzündeki beşerin tekâmülü ne demektir, diye tekrar bir soru sorulursa, şunu ifade etmek kâbildir: Beşer, gerek şuuru-
runa ait ihtizaz, gerek maddî vasıtasına ait ihtizaz bakımla-
rından daha yüksek bir ihtizaz sistemi ile irtibat kurabilecek,
tahammül gösterebilecek ve orada kendi enerjisini Kâinat
Enerjisi ile temas ettirebilecek durum kazanırsa, o varlık, te-
kâmül etmiş varlıktır... Enerjinizin kullanılması, ihtizazınızın
yükseltilmesi gene iki şarta bağlıdır: 1 — Bedeninizin seyrel-
tilmesi, yoğun halden çıkıp daha seyyalevî hale getirilmesi..
2 — Ve buna mukabil, ruhunuzun birtakım noksan tecrübe-
lerden, kazanılmamış ham bilgilerden ve şuur sahanızı teş-
kil eden enerji kademelerinin ve materyelin daha kudretli ve
seyyal olmasını temin etmek lâzımdır.

S: Bu hususları temin edebilmek maksadı ile bir metod
veya bir yol, bir sistem vermeniz mümkün mü?

P: Biz size, ancak genel olarak bir şey söyleyebiliriz: Be-
denî tecrübenizin devamınca, kendinizi bedenî bir varlık ola-
rak mütalâa etmemenin alışkanlığını kazanınız. Siz, tekasüf
etmiş bir enerjisiniz. Hatta sizin enerjiniz bir hususiyet arze-
der ki, buna, varlığa dönüşmüş enerji denebilir. Bu durum-
da, yanlış ve maksatlı bir faaliyetin neticesi olarak, alelumum
herkesin zihninde teşekkül etmiş düaliteyi, mümkün olduğu
kadar idrâk ve bilgi ile bertaraf ediniz: Ruh ve madde ikili-
ği değil, ruh ve madde birliği vardır. Onun birliğinin teşkili,
varlığa dönüşmüş enerjidedir. Unutmayınız ki, fizik kâinat
olarak ifade ettiğiniz bu yoğun enerjinin eflüvleri, ondan su-
dûr eden bütün şua ve seyyaleler, aynı zamanda sizin 'spat-
yom' ismini verdiğiniz, daha ince yoğunluktaki bir enerjinin,
bir enerji vasatının bünyesine etki etmektedir. Yani onların
birbirine tedahül eden, birbirine giren noktaları mevcuttur.
Böyle olunca, anlaşılıyor ki, maddî ve ruhî olarak birbirinden
kesin olarak ayırt etmek hatadır. Noksan bilgiye haiz olan
bazı beşerî kardeşleriniz, maddeyi asal bir unsur olarak ele
almaya çalışmışlar, gene aynı hatayı yapan bazı kardeşleriniz
ruhu ele almışlardır. Halbuki, bu ikisi arasındaki fark, bir
vücudun önü ve arkası gibidir.

Bu anlattıklarımız sizler için kısmen yeni, kısmen sezgi

verici, kısmen de malûmdur. Üzerinde iyi düşünmenizi ve bil-hassa şimdiye kadar elde edilmiş tecrübelerin, tecrübelerin ve vakaların yeniden bir izahının yapılmasını tavsiye ederiz. Ve bazı vak'alarla karşılaşacaksınız ki, vaktiyle yapılmış olan izahatın zoraki bir izahat olduğunun farkına varacaksınız. Sizin sorunuzun cevabı böyledir. Pratik olarak halledilmesi gereken ise, aynı şeylerin tekrarı, nefse hakimiyet, idrâk ve bilgi..

S: Ölümde, ruh ve madde ayrılması vukua geliyor. Verdiğiniz bilgiye göre bu hal mevcut olmuyor mu?

P: Ölüm hadisesi, enteresan bir durumdur. Vücut, yani canlı beden diye ifade ettiğiniz ortam, fizik bedenden ve ruhtan farklıdır. Öyle bir yapı ve öyle bir aura'ya mâliktir ki, o buutta, o mekânda hem yüksek bir buutun varlığı, hem alçak bir buutun varlığı birleşmiştir. Enerji skalasına göre, madde daha tekasüf etmiş, ruh, ondan şimdiki halde kıyas kabûl etmeyecek derecede daha seyreltik, ince bir enerjidir. Bu ikisinin bir arada bulunuşu, meselâ, bir bedeni teşkil edebilir. Ölüm halinde ise, bu iki enerji nev'i, kendi ihtizazlarının, kendi kaynaklarının, kendi mekânlarının yerine iltihak ederler. Yani siz buna, beden toprağa, ruh ahrete gitti dersiniz.

Ölüm vuku bulduğu zaman, ruhî enerji ile maddî enerji birbirinden ayrılır. Canlı varlık ismini verdiğiniz sistem, her ikisinden de farklı bir sistemdir. Ve özel bir cehit ve kudret tahtında bir arada bulundurulur. Canlı varlığı ayakta tutan, onu mütemadiyen besleyen, sizin İdare Mekanizması, Ruhsal Plânlar ve nihayet alelumum ömrü tayin eden bir mekân'dır. Bu mekânın enerjisi, canlı varlığı bütün hâlinde muhafaza eder. Bu enerji bu fonksiyonunu hitama erdirdiği zaman, canlı varlık ortadan kalkar. Ve unsurlar, tekrar menşelerine rücu eder. Enerji olarak yüksek ihtizazı kazanmış varlık ile, enerji olarak düşük ihtizaz sahibi olan varlık, kendi yollarında tekrar tekâmüllerine devam eder.

Yani misalinizde madde olarak ifade ettiğiniz varlıklaşmış enerji ile, ruh olarak ifade ettiğiniz varlıklaşmış enerji arasında, şüphesiz ihtizaz bakımından ve buna bağlı olarak

pek çok büyük farklar bakımından bir ayrılık vardır. İşte onun için siz, herşey aslına rücu eder, sözünü bilirsiniz. Aslına rücu, bir ve tek olan varlıklaşmış enerji'ye iltihaktır.

Bu ifadeleri iyi kavrayabilerseniz, bir Ruhî Mekanizma'nın ne demek olduğunu daha iyi anlarsınız. Bir madde topluluğunun ne demek olduğunu daha iyi anlarsınız. Bütün Kâinatların birbiriyle olan irtibatının ana menşei nereden gelir, bunu daha iyi anlarsınız. Ve böylece varlığın, ne denli şey olduğunu daha iyi anlarsınız ve Kaadir-i Mutlak Allah karşısında varlığın yeri nedir, bunu biraz olsun sezersiniz.

Celse-6... 22-5-1970... Cilt-6

S: Cilt-6.. Celse-4'te, 'Kâinat ışığı veya enerjisi'nin... varlık kâinatında zuhuru, ancak yaradılışla ortaya çıkar' denildi. Bu ifadeden, varlık kâinatı olmayan başka kâinatların mevcudiyeti anlaşılabilir mi?

P: Bu cümlede anlatılmak istenen 'Kâinat Işığı' ve 'Varlık Kâinatı' tabirleri, birbirinin mütemmimidir. Esasında, ötedenberi İlâhî Nur ve Işık olarak bilinen, Kaadir-i Mutlak'ın enerjisi'dir ve ancak varlık tarzında zuhur ettikten sonra ona Kâinat Işığı ismi verilmiştir. Başkaca birşey yoktur.

S: Cilt-6.. Celse-4'te, 'Peygamber dediğiniz varlık, sizin mekânınızın dışındaki bir mekândan kayarak gelmiş bir varlık değil, kendi mekânınızın enerjisinden tahaddüs etmiş âlemşümûl bir ihtiyacın ortaya çıkarttığı bir paratonerdir' dediniz. Oysa Cilt-6.. Celse-3'te, 'Kendisini İsa olarak tanıtan varlık, âlemşümûl bir İdare Mekanizması'nın unsuru idi. Bağlı bulunmuş olduğu sistemin kendisine tevdi etmiş olduğu vazife'yi yerine getirmek üzere gene kendi seçmiş olduğu bir vasıta ile ve kanallar ile yeryüzüne inmiştir' dediniz. Bu iki alıntı arasında çelişki var gibi görünmektedir. İzah eder misiniz?

P: Bir tekâmül vasatı içerisinde, varlıkların gelişimi ile alâkalı olarak yürütülen bir tedris ve bu tedrisin müderrisleri vardır. Ruhî sisteme göre, müderrisin tayini, sadece maddî bir yapı içerisinde değil, ruhî bir yapı içerisinde de vukubulur. Bu duruma göre, muhitin yahut sizin için, insanlığın

ihtiyacı olan bir peygamberin belirmesi keyfiyeti, şüphesiz Ruhî İdare Mekanizması tarafından bilinir, gözetlenir ve hesabı yapılabilir.

Her peygamber vazifelidir. Vazife'yi bizatihi almaz, kendisi meydana getirir. Dolayısıyla, bu vazife kendisine verilmiş olur. Daha geniş şekilde izah etmek istersek şöyle diyeceğiz: Kâinat enerjisini, beşerin hayrına ve selâmetine kullanmak üzere kendisinde temerküz ettirecek, paratoner vazifesini görebilecek bir varlık, bu vazifeye bir veya birkaç hayatında hazırlanmaz. Onun, karmik sistemine uygun olarak bir geçmişi vardır ve varlık bu karmik sisteminin kendisine temin etmiş olduğu büyük güçleri ve rüçhaniyeti ve bunların üzerindeki büyük liyakati kullanabileceğini önce kendisine ve sonra varlıklar âlemine izhar eder. Ve böylece onun bu izharı, muhakkak ki İdareciler tarafından tetkik edilir ve benimsenir. İşte, bütün peygamberler böyle bir izharın sonunda bu liyakate ulaşarak peygamber olmuşlardır. Yani, peygamber olarak, varlıklara kâinat bilgisini nakledecek olan kimse, bu ödevini ifa etmeden evvel, birkaç hayat önce Yüksek Ruhî Mekanizma'ya bu ödevin talibi olduğuna dair beyanda ve fiilî ihtiramda bulunur. Zannetmeyiniz ki, aynı ödevi görececek bir varlık vardır. Hâşâ.. Aynı ödevi görececek pek çok varlık vardır. Bunlar, Kâinatın muhtelif sistemlerinde mevcutturlar. Başka planetlerde mevcutturlar. Yani orada da bir tatbikat içerisinde bulunabilir ve onlar yetişmiş kimse lerdir. Onların yeryüzündeki enkarnasyonları da büyük değeri haizdir. İşte bu enkarnasyonları sırasında ifa ettikleri beyanları ile kendilerinin bu vazife'yi yerine getirmesi muvafık görülür ve her türlü mizansen ona göre tanzim edilir, ortamı seçilir ve bütün hayat ve bütün muhit gayet kuvvetli bir paratoner olan bu varlığın teşkil ettiği mihrak etrafında tanzim olunur.

Daha evvel de bahsettiğimiz İsa isimli varlık işte aynı yolu, Muhammed isimli varlık aynı yolu ve geçmiş büyük Öğretmenleriniz hep aynı yolu seçmişlerdir. Demek ki, biz İsa'ya, o İdare Mekanizması'nın bir malı idi dediğimiz zaman, şunu anlamamız gerekirdi: Hz. İsa, yeryüzünde enkarne ol-

madan evvel, başka plânlarda, başka gezegenlerde muhtelif zamanlarda enkarne olmuş ve Yüksek İdare Mekanizması'nın programlarını tatbik etmiş bir varlıktır. Ve sonradan, yeryüzündeki programın tatbikatında defaatle ödev almış ve nihayet Peygamber tarzında zuhur edecek şekilde 'orijinal bir görevi' de yerine getirmiştir. Bu izahatımızda anlaşılmayan nokta var mı?

S: Cilt-6.. Celse-4'te, peygamberlerin, Yüksek İdare Mekanizması'nın sözcüleri olmadıklarını ve ancak, kendi mekânlarının enerjilerini bilgi halinde insanlara aktarabilecek güç ve liyakatini gösterebilmiş kişiler olduklarını söylediniz. Bir peygamber naklettiği tebligat ile hangi Plân'ın sözcülüğünü yapmaktadır?

P: Hiç bir plânın. Bizatihi kendisi bir Plân'dır.

S: Tebliği veren, kendi dışında bir Plân'dan söz edilemez mi?

P: Burada ince iki nokta vardır. Bunu size kapalı olarak izah etmeye mecburuz. Bir peygamber iki yoldan bilgi verir: *Birincisi*, bizatihi kendi muhtevasını, onun ihtiva ettiği bilgi ile... [*ikincisi*], ona yardım şeklinde verilmiş olan tesirin getirmiş olduğu bilgi arasında hemen hemen hiç fark yoktur. Zira, bu, öyle bir Yetiştiriciler Plânı'dır ki, kendisi o Plân'a dahil bir unsurdur, bir üyedir ve onun mekânı muhakkak ki sizin mekânınızdan daha yüksekte teşekkül etmiştir. Yani o grubun bilgisi hikmettir ve sizler için bir Râb seviyesinde ve bütün kemâlâtıyla bütün hakikatlerinizi ihtiva eder. Dolayısıyla, böyle bir mekândan inmiş varlığın sizlere söylemiş olduğu, özel hâl içerisinde ifade etmiş olduğu bilgiler ile, kendisine vahiy kanalı ile gelmiş olan bilgiler arasında fark yoktur⁽⁸⁾. Fakat, insanın yetiştirilişinde ve insanın alışagelmış olduğu bir öğretim sistemi içerisinde bazı usûlün ve bazı metodların terkedilmemesi ve tatbikatında büyük faydalar vardır. Eğer yeryüzündeki son devrenin inkişafını başlatan ve kendisini Âdem olarak andığınız varlık, metod itibarıyla 'vahiy' tarzındaki görünüşü seçmemiş olsaydı ve bu anane tarzında ve bilgi tarzında yetiyecek olan zümrede yayılmamış bulunsaydı, sizin Peygamberleriniz vahiy tarzında bir ifade-

de bulunmayacaklardı. Bu bir genel öğretim ve terbiye sistemidir. Bunun hakkında daha fazla soru sormayınız.

S: Cilt-6.. Celse-4'te, 'Bütün varlıkların, sizin gibi bir tekâmül sistemi içerisinde geçmek gibi bir zarurete duçar olduğu fikri abestir' dediniz. Bu hususta biraz daha açıklama yapabilir misiniz?

P: Şüphesiz, kâinatınızın, daha doğrusu bütün varlıkların aynı tekâmül vetiresine bağlı olarak hareket etmesi, Kaadir-i Mutlak'ın Hikmeti'nin inkârı demektir. Şu bakımdan ki, siz beşer olarak dahi, etrafınızdaki müşahedenizi pek çok yönlü ve çok çeşitli açılardan yapabildiğiniz ve pek çok türlü yollar ve araştırma şekilleri bulabildiğiniz halde, kâinatın varlıklarına tahsis edilmiş olan metod ve sistemler, niçin birbirinin benzeri olsun? Zaten mükemmellik ve Tanrı'nın hikmeti, mutlak hakikati, onun sonsuz derecede tekâmül sistemlerine sahip olmasından ileri gelmiyor mu?.. Siz, beşer olarak fizik âleminizdeki imkânlarınızın hudutlarını bilir misiniz? Bilmezsiniz. Fakat bilmek istiyorsunuz. Ve bu bilmek iste-yişiniz, sizin eprövünüzü teşkil ediyor. Ve kısmen seziyorsunuz ki, beden halindeki yaşayışınız, kâinat imkânları içerisinde bir iğne deliğinin çapından daha büyük değil. Dolayısıyla, en basitinden bir maddî titreşim skalasını incelediğiniz zaman, size hitap eden bölmenin pek ufak olduğunu farkedersiniz.

Kâinatlarınız, birbirinin içerisinde ve dışında olmak üzere sıralanmış buutlarla, mekânlarla doludur. Siz, fizik kâinat olarak bir ruhî kâinata dahil bulunuyorsunuz. Fizik dünya olarak bir ruhî dünyaya bağlı bulunuyorsunuz. Ve bunlar hep birbirini ihata etmiş, fakat aralarında bir perde ile birbirlerine karşı mahsur durumdadırlar. Kâinatın her noktası meskûndur. Kâinatın her noktasında varlık vardır. Ruh için maddî âlemle irtibat kurmak üzere teşkil edilen vasıtanın önemi bambaşkadır. En büyük önemi, nere ile irtibat kuracaksa, oraya uygun bir vasıtanın seçimidir. Ateşle irtibat kuracaksa ateşe uygun bir vasıta, su ile irtibat kuracaksa suya uygun bir vasıta vb... Bu yüzden, varlığı düşündüğünüz zaman, onu muhakkak ki daha çok saf hakikat olarak, ruh tar-

zında ifade etmeye çalışınız. Ve ancak maddî bedeniniz, ruhî enerjinizin kudreti ve himayesi altında bütünlüğünü muhafaza eder. Bunu da unutmayınız. Ve siz ruhî varlık olarak mekân değiştirdikçe, her mekânın imkânından, her fizikî mekânın imkânından istifade edebilecek vasıtayı teşkil edebilir, tadil edebilir, değiştirebilir, yok edebilir, düzeltebilirsiniz. Sizin için, fizik bedeninin değişmesinin bu derecede önemli olması biraz garip...

S: Cilt-6.. Celse-3'te, Hz. İsa'nın dünyaya inişine ilişkin olarak, 'O, yeryüzünde fizik olarak kendisine baba olacak herhangi bir kimseyi bulamazdı. Binaenaleyh, onun babası kendisidir. Ve bu yüzden baba olarak kendi Plânı'nı seçmiştir' dediniz. Kendisine baba bulamayıp, kendisinin kendisine baba olması, acaba ne gibi bir avantaj sağlamıştır?

P: İsa'nın anne karnındaki yerine bağlanması, kendi enerjisi ile olmuştur. Çünkü hakikaten İsa, çok yüksek bir topluluğun üyesi idi. Bizim Plânımız ile o'nun Plânı, çoğu kere teşrik-i mesaide bulunur. Bunu böylece malûmaten bilesiniz. Kâinat tesirlerinin, enerjisinin ve vibrasyonunun bazı noktalarda, bazı maddî sistemlerde, meselâ beden gibi, toplanabilmesi için, bedeni yahut o maddî sistemi teşkil edecek maddelerin bir özelliği, bir değişik vibrasyon karakterine haiz olması zarureti vardır.

İsa, anasının yumurtasını bizzat kendisi döllemiştir. Bu size, elinizdeki deneysel bilgilerinizden dolayı garip gelebilir. Fakat, asıl gariplik sizin elinizdeki deneysel bilgilerdedir. Unutmayınız ki, her madde, bir miktar enerji, dolayısıyla bir ihtizaz topluluğudur. Her ihtizaz, daha yüksek bir ihtizaz karşısında onun kendisine empoze ettiği istikamette harekete ve tadilata mecbur olur. Nitekim siz, beslenirsiniz. Ve bir ihtizaz topluluğunu daha yüksek bir ihtizaz topluluğu olan bedeniniz, istediği şekilde kullanır. İşte, İsa da, anasının karnındaki yumurtayı, yani belirli bir ihtizaz topluluğunu, gene ihtizazî bir müdahale ve kanaldan geçmek sureti ile normal bir döllemeyi temin etmiştir. Nitekim, sizin 'döllenme' diye ifade ettiğiniz hadisede de o yumurtanın ihtizaz durumu, enerji durumu değişir. Ve siz bunların ancak fizyolojik, kimyevî ve

fizikî değişikliklerini yani son olaylarını, maddeye en kaba şekilde akseden neticelerini müşahade edersiniz. Aynı hadisenin yüksek tertipten ifadesi, bizim yukarıda anlattığımız gibidir. Reaksiyon, faaliyet başladıktan sonra devam eder. Hele, yüksek bir paratoner, yüksek bir enerji ile mahmul bir varlık tarafından bu idare ediliyorsa, çok daha kolaydır. Eğer bunu benimseyemiyorsanız, Ruhî İdare Mekanizması'nın da maddî sistemleri idaresini hiç benimseyemezsiniz.

Böyle olunca, kendi ödevi ile alâkalı olacak olayların meydana gelişinde gerekli olan yüksek ihtizazı nakletmek, dağıtmak, tadil etmek, toplamak ve başka şekile çevirebilecek bütün kabiliyetleri haiz maddî bir ortamı yaratmak, beslemek, büyütme, yetiştirmek, onun, yani Hz. İsa'nın normal bir hakkı ve vazifesi idi. Ve böylece, anne karnında kendi maddî vasatını normal bir insanın fizik yapısının dışında görünmeyen bir tarzda çok daha kudretli, çok daha enerji tutucu tarzda büyütmüş, yetiştirmiş ve nihayet ona bağlanmak sureti ile doğumu tanzim etmiştir. Mukaddes Kitabınız Kuran'da, Hz. İsa'nın doğduğu zaman konuştuğu yazılıdır⁽⁹⁾. Kendisine öncülük eden Yahya ile anne karnında iken karşılıklı muhavere de bulundukları kaydedilmiştir⁽¹⁰⁾. Bütün bunlar, o maddî sistemi sevk-i idare eden varlığın kapasitesi hakkında size gayet vazih fikir verir. Hakimiyet derecesinin ne derecede yüksekte bulunduğunu izah eder. İşte size sualiniz hususunda söyleyeceğimiz sözler bu kadar.

S: Hz. İsa için, Tanrı'nın oğlu deniliyor. Siz ne dersiniz?

P: Bu hususta müteaddit defalar ifadede bulunduk. Oraya müracaat ediniz.

S: Cilt-6.. Celse-4'te, 'Resulleriniz şüphesiz liyakatli kişiler idi. Ve kendi mekânlarının enerjisini, beden mekânı içerisinde kullanma hakkını haizdiler, ve bunu Yüksek Hayır uğrunda kullanmışlardır. Ve kendi mekânlarının enerjisi, onları terketmediği müddetçe bunu yapmışlardır. Bu enerji ile olan irtibatları zayıfladığı ve bazen inkıtâa uğradığı zaman bunu yapamamışlardır' dediniz. Bu 'inkıtâa uğramak' ne demektir?

P: Bütün insanlarda olduğu gibi, sizin topluluğunuzda da

kavram hataları mevcuttur. Liyakatli bir varlığın, bir vazife-yi ifada, vazifenin sürekliliği içerisinde meydana gelen durmalar, beklèmeler, boşluklar bir liyakatsizliğe delil teşkil etmez. Bir defa, Peygamber olan varlığın gerek kendi Plânı ile, gerek kendi Öz'ü ile enerji irtibatını, paratonerlik vazifesini nasıl meydana getirdiğini, bunu nasıl ifa ettiğini ve nasıl izhar ettiğini bilmezsiniz. Anlamanız da çok güçtür. Binaenaleyh, böyle bir vazifenin ifasında gözüken duraklamalar, sizin anladığınız manada bir tökezlenme, bir sürçme, bir hatanın neticesinde meydana gelen boşluk ve ihtar tarzında değildir. Bu, bir nev'i, enerji modülasyonudur. Enerjinin muhtelif safahatı içerisinde, aynen bir sürgü gibi yer değiştirmek, muhtelif kanallara bağlanmak, muhtelif enerjileri tadil, tahlil ve senteze tâbi tutup, ödevinin ifasında gerekli olan şekli, halli bulmak için olur. Bu, bazen size göre bir gün, bazen bir sene, bazen kırk sene olur. Bu bir şey ifade etmez.

Celse-7... 26-6-1970... Cilt-6

P: Bugün size, stress ismi verilen, fakat esas itibariyle, beşerî karmanın tortularından neş'et eden pratik bir mevzuu vereceğiz. Beşerî karma, insanın fonksiyonel yapısı ile alakalı bir özelliği ve hususiyetidir. Yani insan, ruh ve beden sahibi bulunduğu müddetçe, yani insan hüviyetindeyken daima bir faaliyet içindedir. Bu faaliyet, Kâinatsal enerjinin kuvvetleri ve kanunları dahilinde meydana gelir. Kâinatsal enerji, bütün mevcudata hakim vaziyettedir. Bu enerji, daha evvelki celselerimizde de bahsettiğimiz gibi, bütün varlığın hayatini temin eder. Varlık dediğimiz zaman, yaratılmış olan her şeyi anlamalısınız. İnsan, mütemadiyen faaliyet içerisinde bulunurken, Kâinatsal enerjinin ve kuvvetlerin paralelinde [veya] ona zıt bulunabilir. Bunlar aynı zamanda, İlâhî Kanunların, Prensiplerin kısaca [İlâhî] İrade Kanunlarının paralelinde veya zıttında bulunmak demektir.

Faaliyet ve iş, insanın gösterebileceği en yüksek var olmak yeteneğidir. Bir varlık, faaliyet içerisinde iken, bütün enerjisini kullanamaz. Fakat faaliyet için gerekli olan enerjiyi kullanır. Buna paralel olarak, faaliyet için gerekli olan bil-

giyi, ruhî yetenekleri, fizikî yetenekleri ve sosyal yetenekleri de istimal eder. Fakat, faaliyet her zaman Kâinatsal enerjiye ve prensiplere uygun olarak meydana getirilmez, çünkü, insana yani beşere irade serbestiyeti yani hürriyet tanınmış ve verilmiştir. Kendi idrâki, kendi düşüncesi ve kendi vicdanı bu faaliyetin istikametini, vasfını ve irtifasını tayin eder. İşte insan faaliyet içersinde bulunurken, kendi ruhî seviyesini, ruhî kapasitesini arttırma, genişletme veyahut aksine dağıtma durumlarını da yaratmış olabilir. Beşerî karma, böylece teşekkül eder.

Varlık, bir madde sisteminin vibrasyonel tekâmülünü itmam edinceye kadar, o madde sistemine gömülür ve bu aralıklarla devam eder. Buna reenkarnasyon denir. Müteaddit hayatlar içerisinde meydana getirilen faaliyet, varlığın ruhî yapısı üzerinde kâh 'parlak sahalar' kâh 'donuk sahalar' hasıl eder. Parlak sahalar, Kâinatsal enerjiye ve prensiplere uygun hareketten neş'et etmiş, insanın hakiki tekâmülünü temin etmiş faaliyetin bir aynasıdır. Donuk sahalar, benzetebilirsek hatta paslı sahalar, yukarıdaki faaliyetin verimsiz olduğunu, varlık için telâfisi mevzubahis olduğunu ifade eder. İşte insanın karmik kaderi, kendi ruhunda birikmiş, faaliyetleri neticesinde birikmiş olan ağır, kaba vibrasyonların telâfi edilmesini gerektiren bir kanundur.

Bu kalın, kaba, engelleyici, anlayışı ve vicdanı karartıcı tesirlerin bir hayat boyu içerisinde meydana getirdiği köstekler, kıpırdanmalar insanlarda birtakım marazî faaliyetlerin doğmasına sebep olur. Şuur sathı ve şuur sahası, varlığın esas karmik faaliyetleri ile alâkalı bulunmayan birtakım marazî partiküllerle, vibrasyonlarla doludur. Yahut, öbeklenmeler mevcuttur. İşte bunlara 'stress' derler. Bu kelimeyi kullanışımız, ancak, medyomunuzun bunu bu şekilde ifade edişindendir. Biz buna, telafi edilmesi gerekli olan yersiz partiküller tarzında bir tarifle cevap verebiliriz.

Stress'lerin normal insan hayatındaki rolü, bazen müsbet ve çoğu zaman menfidir. Müsbet oluşları, bir murakabe-i nefis safhasına girmiş olan varlık için şuur alanını kaplayan bu partiküllerin mevcudiyetini görmek ve kıyasen onları yok

etmek cehtini göstermek bakımındandır. Menfiliği ise, zayıf iradeli, gelişmemiş ruhî bünyeli bir varlığın devamlı olarak bu stress'lere bağlı kalması ve hayatını çok dar bir zaviyeden, gereken karmik faaliyetleri göstermeden israf etmesi neticesinde ortaya çıkar. Sözgelimi, kin bir stress'tir. Garez bir stress'tir. Öfke bir stress'tir. Birtakım tutkularınız, ihtiraslarınız stress'tir. Sabit fikirleriniz stress'tir. Peşin fikirleriniz, peşin kanaatleriniz stress'tir. Yani, şuur sahasından atılması gereken, uzun veya kısa bir zamanda, seviyesi yüksek olmayan kaba partikül veya vibrasyonlardır. Bunlar sizin ağırlıklarınızı, safranızı teşkil eder. Bunlardan kurtulmanızın en iyi yolu, bu partikülleri şuur sahasında bilmek ve tayin etmekle başlar. Hiç bir surette teville, affa, hoşgörüyeye maruz bırakmadan stress mevzuunu teşkil eden her şeyi önce bir müşahededen geçirmek ve onun hakikaten zararlı, yıpratıcı, enerjiyi tüketici, enerjiyi tahvil edici olduğunu tesbit etmek gereklidir. Bundan sonra yapılacak iş, beşerî karmanın tahakkukudur. Kin mi duyuyorsunuz, kin duymadığının tatbikatını yapacaksınız. Yani faaliyet ve iş olarak göstereceksiniz. Nefret mi duyuyorsunuz, bunun aksini iş ve fiil olarak göstereceksiniz vb.. Bu anlattıklarımız yeni bir mesele değil, fakat sizlere hatırlatılmasında çok büyük faydalar olan bir meseledir. İş ve faaliyetin kıymetini moral sahalarda tatbik edebilmek, beşerî karmanın kökenidir ⁽¹¹⁾, esasıdır.

Bunlar yapılamadıkça, bir tekâmül seviyesi elde edilmesi biraz hayaldir ve aldatmacadır. Yaşayışın en büyük maksadı, zaten insanın; Kâinatsal enerji, kanun ve prensipleri içerisinde varlığın göstereceği hürriyetin şeklidir. Bu hürriyetin istimalindeki şekil çok önemli, çok mühimdir. Bütün mütevali hayatlarınızın yapısı, işte bu şekilde mündemiçtir. Ne ekerseniz, onu biçersiniz. Ekmek de bir faaliyet, biçmek de bir faaliyettir. Ekilen de bir enerjidir, biçilen de bir enerjidir.

Celse-8... 17-7-1970... Cilt-6

S: Cilt-6.. Celse-6'da, 'Yeryüzünde son devrenin inkişafını başlatan ve kendisini Âdem olarak andığınız varlık..' şeklin-

de bir ifade geçti. Kutsal kitaplara göre, Âdem ve Havva dünyada beşerin teşekkülünü sağlayan bir çifttir. Bu iki bilgi arasındaki irtibat ile, yeryüzünde beşerin teşekkülü hakkında bilgi verir misiniz?

P: Sorduğunuz soru, önceden birçok bilgilerin tarafınızdan bilinmesini gerektirir. Herhangi bir tahkik imkânınız ve kıyasınız bulunamayacağı, tarafınızdan peşinen bilinmeli ve kabûl edilmeli. Varlık için öyle hususî bahisler ve malûmatlar vardır ki, bunlar ancak bir bilgi olarak alınabilir ve herhangi bir karşılaştırmaya, tahkike imkân olmadan benimsenir veya reddedilir. Bizim şimdi sizlere genel olarak izah edeceğimiz hususlar da bunlara dahildir.

Âdem ile Havva hikâyesi, beşer anlayışının, özellikle bugünkü beşer anlayışının kolaylıkla benimseyemeyeceği bir vak'ayı içine alır. Çünkü, bir erkek varlıktan normal yolların dışında bir başka varlığın meydana gelmesi imkânsızdır. Yani, mukaddes kitaplarınızın, Âdem'den türeyen bir Havva hikâyesi, artık eskimiş bir realitenin sembolizmini ifade etmektedir. Kâinat'ta daima, varlığın bedenî olarak tevali etmesi, erkek ve dişi iki varlığın çok değişik sistemler içerisinde birbiriyle alâka kurmasından sonra hasıl olur. Bu kadar..

Havva, Âdem'den peyda olmamıştır. Âdem, ilk yaratılan varlık değildir. Âdem, yeryüzünde sizin bilemeyeceğiniz ve bilmeniz için de herhangi bir gerekçe olmayan bir zamanda yeryüzünde yeni bir neslin, yeni bir tekâmül plânının ilk öncüsü ve tatbikatçısı olmak üzere vazife almış bir varlıktır. Şüphesiz bu vazifeyi ruhî plânda almış, sonra enkarne olmuştur. Fizikî tevarüsü aynı kudret ve hakimiyetle devam ettirebilmesi için kendisi ile beraber vazife almış bir zıt kutba yani bir dişiye de ihtiyaç var idi. Bu vazifeyi de üzerine alan sembolik Havva'dır. Bir sual vazedelim: Yeryüzünde mevcut olan ırklara göre, Havva ile Âdem hangi ırka mensuptular? Irkların meydana gelişi, zannedildiği gibi, materyalist ilminizin bulabildiği izah tarzlarına bağlı olarak, renk hücrelerinin asırlar boyunca fizikî şartlar altında başka türlü çalışmasından meydana gelmemiştir. *Her bir renk ve buna bağlı olan ırk, özel bir ruhî yapının, bir tekâmül seviyesinin ve bir vasatın neticesinde bu şekli almıştır.*

Kâinatlar, şüphesiz, gayr-i meskûn değildir. Biz size ancak spiritüel bilginin ve spiritüel âlem'in ve İlâhî Bilgiler'in - Kanunlar'ın ifadeleri olan sözleri söylemeye mezunuz. Kısaca şunu belirtelim ki: Yeryüzündeki Âdem ve Havva, sonsuzdan gelip sonsuza giden varlık neslinin, sonsuza nisbetle pek genç öncüleridir. Ve arz için caridir. Ve sizler, bu kuvvetli ve temiz neslin gitgide dejenere olan uçları-sınız. Hepsi bu kadar..

S: Cilt-6.. Celse-5'te, 'Varlık bir kül'dür' denildi. Ve devamla, 'Varlık, bir ve aslî enerjinin varyasyonundan ibaret-tir' denildi. Bu varyasyondan bir nüansı teşkil eden 'insan' hakkında soru sormak istiyorum. Cilt-3... Celse-8'de, 'İnsan-dan, kâinat mekanizması noktayı nazarından önemli şeyleri ifa etmesi beklenilmektedir' şeklinde bir ifade geçmişti. Kanımıza göre, muhakkak ki, insan bu varlık varyasyonunda önemli bir kımıldanışı teşkil ediyor. Bu durumda, insanın istikbaline açılan kapı hakkında sayın Plân'ın söyleyecekleri var mıdır?

P: Evlâdım, insan dediğimiz zaman, biz şunu ümit ederiz ki; kendinizi, kendinize benzerleri anlamayasınız. Bu celselerimizin başlarında, *beşer mefhumu* ile *insan mefhumu*'nu birbirinden kavram olarak, mana olarak ayrı tutmanızı istemiştik. Ve sizlere uygun tarzda bunları açıklamaya da çalışmış-tık. Beşer olarak sizlerden Ruhî İdare Mekanizması'nın beklediği üç esas vardır:

1 — Bu devrenin enkarnasyonları, İdare Mekanizması'nın esaslı bir yönetimi altında plânlanmış ve tatbikata konmuştur. Yapılması icap eden, İdare Mekanizması'nın sizlere iç ve dış vasıtaları kullanmak suretiyle götürmek istediği istikameti bulup bu istikamette hareket etmek.

2 — Beşer olarak hepinizin potansiyelinizde, yani iç gizli enerjinizde meydana gelecek olan gelişmenin muayyen sür'at ve ölçüde olması.

3 — Beşerin bir kül olarak müttehit bir idrâk ve şuura ulaşarak devre'nin nasibi olan bilgi'yi ⁽¹²⁾ alıp, tatbik etmesidir.

Bugün, şu tarihte beşer olarak sizlerin başınıza gelen ve başınıza gelecek olan her türlü musibetin, saadetin sebebi bu

üç esas noktada temerküz etmiştir. Ve bunların tahakkuku tasavvurunuzun dışında bir kadronun bir devre süresince faaliyetini ihtiva etmiştir, etmektedir. Beşer'den beklenen, Kâinat'ın içerisinde bir kum tanesinin fonksiyonu nisbetinde bir fonksiyondur. Fakat, siz, bir Kâinat içerisindeki kum tanesinin fonksiyonunu bilemezsiniz ki! Bunun idrâkine ulaşamadığınız için de beşerin kâinat içerisindeki rolünün ne olduğu hakkında açık ve seçik bir bilginiz olamaz..

Gelecek, dünya üzerinde beşerî faaliyetin iniş ve çıkışları ile doludur. Gelecek, mustarip ruhların çılgınlıklarıyla doludur. Gelecek, elinizdeki bilgilerin yetersiz kalıp, kendi üzerinize hücum etmesiyle doludur. Gelecek, pek ince bir perde arkasında hakikatle batılın yanyana bulunduğu sahnelerle doludur. Gelecek, beşer şuur ve vicdanının yükseleceği ve şaha kalkacağı zamanlarla doludur. Muhakkak ki gelecek, spiri-tüel kudretin çok bariz olarak bütün şu beşeriyeti belirli bir şekilde ele geçirmesiyle dolu bulunmaktadır.

Bunlar birer kehanet değildir. Varlıklarınızı ince duygularla ve temiz düşüncelerle yıkamaya alışmanız için, her ne olursa olsun, vakit geçmiş değildir. Tövbe, duygu halinden fiil haline geçtikçe, sizi elinizden tutan hamileriniz ve İdareci Varlıklar'ınız, şüphesiz ki size yüksek ve yeni, bilhassa tas-hih imkânı veren duygu ve bilgileri ileteceklerdir.

Hayatın maddî değer olarak hiç bir varyasyonu, en küçük bir ruhî kıymete nazaran bir değeri sahip değildir. Beşer, öyle uzun bir tarihin ve bir yolun varlığı ki, şu bir avuç hayatınızın bir tutam ihtirasları arasında yok olmaya mahkûm edilmemelidir. Basit, geri, âdî, nefsanî düşüncelerinizin üzerinde ruhî bir mantık ve bilgi ile hareket ederek kendinizi zapt-ü rapt ve kontrol altına alınız.

Eğer istikbalinizi iyi bir tarzda inşa etmek istiyorsanız, içinde bulunduğunuz beşerî cemiyetin örf ve adetini, kanunlarını, hal ve gidişini benimsemeyiniz. Onlarla kendinizi desteklemeyiniz, onlara tutunmayınız, onlarla kıyas yapmayınız. Şimdiye kadar edinmiş olduğunuz spiri-tüel bilgiler sizlere, beşerî cemiyetinizin vermiş olduğu bilgilerin çok fevkinde bilgi ve kudreti vermiş, vermektedir. Vicdanınızı ikna et-

meve ve tevil etmeye suret-i katiyede tevessül etmeyiniz. En ufak bir vicdanî münakaşada maddî unsuru haklı göstermeye çalışmayınız. Unutmayınız ki, gelecek hayatınız burada çekeceğiniz ızdırapların, tahammülün neticesine bağlıdır. Çünkü sizin şu andaki nesliniz, yükü fazla olan ve ızdırap ile bunlardan kurtulma mukadderini yüklenmiş bir nesildir. Sizin saadetiniz bile ızdırap üzerine kurulmuştur. Bunu hiç unutmayınız. Kendinizi mes'ut eden olayların ardı; fedakârlık, acı, ıstırap, elem, yorgunluk, ter ve gözyaşı ile doludur.

Celse-9... 7-8-1970... Cilt-6

S: Dünya'da beşerin teşekkülü acaba, hayvanların tedricî tekâmülü ile mi olmuştur?

P: Hayır.

S: Yoksa beşer, dünyada birdenbire mi ortaya çıkmıştır?

P: *Kâinatlarda mevcut olan varlıkların kaffesi, Yüksek bir Ruhî Organizasyon tarafından birer tez olarak meydana getirilmiştir.* Bunun altında, şu hakikat yatar: Yüksek Kâinat Kanunları'nı ve İlâhî Prensipleri benimsemiş ve bunları nefsinde tatbik etmiş olan bir varlık, bir ruh varlığı, maddeyi her türlü varyasyonu içerisinde istimal edebilir ve bunu kendi iradesine bağlı olarak muhtelif terkip ve sentezlerle tanzim edebilir. Bir misal: Bu seviyede bulunan bir varlık, ki tasavvurunuz mümkün değildir, maddenin ince ve kompleks özelliklerini bir araya getirmek ve bunlardan yeni sistemler kurmak suretiyle sizdeki tüp içerisinde organik varlık hasıl etme çabalarının en müsbeti olarak bu varlıklar, organik varlık, daha doğrusu organik bedenler hasıl edebilecek güçtedirler. Çünkü, bir organizmayı teşkil eden yapı taşlarının esasını meydana getirmekte güçleri büyüktür. Böylece, bu tip varlıklar, ruhların maddî eprövlerini ikmal etme hususunda çok değişik hassaları ve kabiliyetleri taşıyan ortamlar hasıl ederler. İşte bunlar, bedenlerin esasıdır ⁽¹³⁾. Ve zaten bu bedenleri teşkil edecek olan maddeleri kendi bünyeleri içerisinde bir araya getirip kanunlarla sıkıca onları çevreledikten sonra, muhakkak ki orada onunla ilgili, onunla ilgi kuracak bir ruhî varlık bulunur. Ve işte bu ruhî varlık da kendine beden ola-

rak seçmiş olduğu bu maddî ortamı kendi kapasitesine göre faaliyete geçirir ve onu dıştan mütalaa eden ve gözleyen birisi, onu muhtelif vasıflarıyla tayin etmeye çalışır. Bu mütalâadan sonra şunu anlamamız iktiza edecektir ki, Kâinatlarda mevcut olan bütün canlı tipleri, işte böyle; ruhun pek oynak, pek değişik, pek girift tekâmül için lâzım olan ortamı, vasatları meydana getirmişlerdir. Bu, bilemediğiniz en küçük bedenden, organizmadan başlayıp, en muğlak, en büyük kabiliyetleri gösterebilecek organizmaya kadar Kâinatlar dolu su değişimler arzeder. İnsan da, beden olarak, işte böyle yüksek bir yaradılışa mazhar olmuş bir organizasyondur. Nitekim, elinizdeki mukaddes metinlerde bir yaradılış mevzu bahisdir, yani insan'ın teşekkülü.. Burada, size biraz evvel bahsetmiş olduğumuz fikirlerin esası vardır, yani insan olarak bir beden taşıyan ruh, kendisine hediye edilen bu bedenin madenlerini, cevherlerini, kaabiliyetlerini henüz hiç mesabesinde kullanacak kadar cehil sahibidir. Bu neye benzer, bu, bir insana, insan dışı bir zekânın hediye etmiş olduğu fevkalâde yüksek kuvvet ve kudrete haiz elektronik bir cihaza benzer. Ancak, açabildiği devreleri, bağlayabildiği kadar bu cihazdan istifade eder. Dolayısıyla, insan bedeni herhangi bir başka beden maddî tekâmülü ile meydana gelmiş bir varlık değildir. Bahusus yaratılmıştır, yani terkip edilmiştir. Yani, sizin Yaradan dediğiniz Ulu Allah, bunun teşkiline müsaade etmiştir ve esasında şunu bilmelisiniz ki, bütün insanlar, en yüksek kaabiliyetleri kendinde taşıyan ve son bir bedenî realite olan insan, beşerden şüphesiz ki farklı idi, ve hepinizin, bedenli varlık olarak hepinizin sahibi, sizin bedeninizin esasını meydana getiren Müteal Zekâ'dır. *Yaradan olan Allah, bu müteal zekâ'nın bu işleri yapması hususundaki müsaadesini veren, Mutlak Kudret Sahibi'dir.* Bu iki noktayı birbirinden tefrik etmeye çalışınız.

S: Geçen celse, 'Her bir renk ve buna bağlı olan ırk, özel bir ruhî yapının, bir tekâmül seviyesinin ve bir vasatın neticesinde bu şekli almıştır' dediniz. O halde ırklar, kâinatın diğer meskûn yerlerinden dünyaya özel olarak enkarne edilmişler midir?

P: Evet.

S: Acaba dünya bir sürgünler dünyası mıdır? Dolayısıyla...

P: Kâfidir. Dünyanız üzerinde bugün müşahede etmiş olduğunuz çeşitli renkteki insan bedenleri, prensip olarak büyük bir değer ifade etmezler, göstermezler. Her ne kadar, dünyanın, dünya ötesi irtibatlar ile kısmen meskûn hale getirilmiş olduğu bugün artık yavaş yavaş şuur ve vicdanlar tarafından makûl olarak görülebiliyorsa da, dünyanın kendi karakteri içerisinde de bu renk farkları bizatihi mevcut idi.

Şunu demek istiyoruz: Dünyadaki varlıkların, bilhassa insan neslinin başlangıcı, dünya dışı varlıkların oraya gelmeleri, oraya göç etmeleri, muhacereti ile meydana gelmiş denemez. Şüphesiz, yeryüzünde bir insan bedeninin teşkiline hizmet edecek birtakım olgun ve müsait vasatlar mevcuttu. İlk insan'ın veyahut prototip'in, ilk örneğin meydana gelmesi, insan kalıbını şekillendirip tanzim eden varlık için zor bir mesele değildir. İlkel maddeleriniz ve ana prensipleriniz muayyen kanunlara bağlı ve İlâhî Müsaade'yi almış olarak hareket edilirse, siz bir kavanozun içerisinde bir planet teşkil edebilirsiniz. Bu duruma göre, ancak yeryüzünde mevcut insan neslinin ruhî tekâmülünü kırbaçlamak ve ona muhtelif istikametler vermek gayesine matuf olarak birtakım gerek kendi arasından, gerek dünya dışı vazifeli gruplar arasından zuhur eden varlıklar olmuş olabilir. Hatta, maddî yapının zaman zaman tanzimini hususunda da fonksiyon oynamış olabilirler. Fakat, bütün bunlar, arz insanının iyi ve yüksek istikbalini değersiz hâle getiremez. Çünkü her gezegen, bizim şu anda sizlere anlatış ve tasvir edişimizdeki manzarayı geçirmişlerdir. Tekâmül zaten bunu amirdir.

S: Müşahede edildiğine göre, dünyada bir bedenli zinciri vardır. Tek hücreden, insan beden formuna kadar, adeta bir seyir takip eden bedenli sıralanışı görülür. Maymuna kadar, maymundan insana kadar. Şunu merak ediyoruz: Kadro tespit edildikten sonra, dünyaya, tekâmül etmek ve bu mektebi bitirmek üzere gelen ruhlar, dünya üzerinde muhakkak tek hücreden, bitkiden, hayvandan insana doğru bir ruhî en-

karnasyonlar geçirmek zorunda mıdır, yoksa bu kadro seçilişi doğrudan doğruya insan bedeni ile irtibata geçecek bir zümre midir?

P: Bugün yeryüzünde mevcut olan organizmaların komplekslik dereceleri, yani tek hücreden çok hücreye kadar, ve kısaca zekâ belirtileri diyelim, insana hizmet olsun diye meydana gelmemiştir. *Yeryüzünün en büyük fonksiyonlarından biri, 'kendi kâinatı' (14) içerisinde bir laboratuvar vazifesini görmesidir.* Bunu ilk defa öğreniyorsunuz. Yani dünyanız, pek yüksek ruhî kudretlerin bir deney yeridir. Ve yeryüzünde pek çok çeşitli organizmalar teşekkül ettirilmiş veya yok edilmiştir. Aynı şekilde, yeryüzündeki insan organizmaları devamlı olarak kontrol ve tadilat içerisinde bulundurulmakta ve buraya bağlı olan ruhlar da bu işe hizmet etmektedirler. Yani sizlerin herbiriniz teker teker bir 'ruhî yüksek ilimler heyetinin, âlimler heyeti'nin laboratuvarlarında çalışan laborantlar gibisiniz. Ve aynı zamanda kobaylar gibisiniz. *Burada şüphesiz sizin kazancınız, normal bir tekâmül sistemi içerisinde bulunan diğer varlıklardan daha zor, fakat onlara nisbeten daha sür'atlidir tekâmülleriniz.*

Bir sual vazedelim: Ne için yeryüzünde bildiğiniz tarihlerden bu yana, bunca Mürşit veya Peygamber vazifelendirilmiştir?.. Buna verebileceğiniz cevabı biz biliyoruz: 'Tekâmül şartları bunu icap ettiriyor. Yıpranan, eskiyen, kaybolan, hüviyeti değişen bilgilerin; gelişen şuurların ihtiyaçlarına cevap verecek tarzda tadil edilmesidir' diyeceksiniz. Veya demek istersiniz. Değildir. Bu sadece sizlerin bir görüşünüz, maddî izah tarzınızdan öteye geçmez. Esasında, bütün yeni bir bilgiyi veren, vermeye çalışan, tadil, tasdik veyahut müceddet hale getirmeye uğraşan her Peygamber veya Nebî, bir yüksek Ruhî Kudret'in maşasıdır. *Onun laboratuvarında, yeni vaziyetlerin ortaya çıkışında görevlidir, fonksiyonerdir.* Halbuki sizin bu tarzdaki evolüsyonunuz içerisinde mevcut geniş tahavvül ve zikzaklar, başka dünyaların insanî evolüsyonlarında mevcut değildir. Sizde mevcut bulunan bütün sosyal kargaşalıklar orada mevcut değildir. Çünkü, sizin sosyal kargaşalıklarınız aynı zamanda çeşitli fikirlerin ve fikir grupla-

rının bir mücadelesidir ki, bunları besleyen işte gene Yüksek Ruhî Zekâlar'ın bir ameliyesinden ibarettir. Bu mevzuu serbest bir şuur ve vicdanla tetkik ediniz. Size çok açık bir bilginin hemen hemen kendisini getirecektir.

Celse-10... 14-8-1970... Cilt-6

S: Geçen celsede Müteal Zekâ tabiri geçmektedir. Tebliğin başlangıcında, 'Kâinatlarda mevcut olan varlıkların kafesi, Yüksek bir Ruhî Organizasyon tarafından birer tez olarak meydana getirilmiştir' dediniz. Buna göre, Müteal Zekâ'nın, Yüksek Ruhî Organizatörler ile aynı olması gerekiyor. Çok eski celselerimizde verilen bilgilerde ise, Müteal kelimesi ile ifade edilen hususlar, Yaradan olan Allah'a atfediliyordu. Oysa, geçen celsede, 'Yaradan olan Allah, bu müteal zekâ'nın bu işleri yapması hususundaki müsaadesini veren, Mutlak Kudret Sahibi'dir' deniliyor. Sanki burada zıt bir durum var gibi görünmektedir, lütfen bu hususun aydınlatılmasını rica ediyoruz.

P: Müteal kelimesinin, kullanılış tarzına göre bir şümûlü vardır. Her Müteallik, yani şuur ve idrâkinin üzerinde olan bir realiteden bahsediliyorsa, bu şüphesiz Yaradan değildir, gene yaratılmış olan başka bir şeydir ki, geçen celsemizde bahsettiğimiz Müteal Zekâ bunlardan biridir. Kısaca, Müteal kelimesi birçok isimlerin başına gelebilir. Müteal Kudretler dendiği zaman, bunlar, sizin fizik bedene bağlı olan kudretlerinizin dışındaki meknuz kudretleriniz demektir. Müteal Zekâ dendiği vakit de, muhakkak ki, bilinen zekânın çok üstünde ve onu şümûllendiren bir zekâ anlaşılmalıdır. Eğer, Müteal Varlık sözünün de izahını isterseniz, o zaman muhakkak ki, varlıkların en müteali, bizatihi kendinin sebebi olan Yaradan Kaadir-i Mutlak Allah'tır.

S: Klâsik bilgimiz bize, dünyada tekâmül etmek ve mektebi bitirmek üzere gelen ruhların tek hücreden, bitkiden, hayvandan insana doğru bir ruhî enkarnasyonlar geçirmek zorunda olduğunu anlatır. Bu husus doğru mudur?

P: Yanlıştır.

S: Yoksa seçilen kadro, doğrudan doğruya insan bedeniyle irtibata geçecek bir kadro mudur?

P: Halihazırda, bir insan bedeninde tecrübesini tamamlamakta olan varlığın bir bitki, bir böcek veya bir başka canlı olarak tecrübesine devam etmesinin varlık noktayı nazarından hiç bir farkı yoktur. Fakat, enkarne olmuş olan ruh bakımından, şuur noktayı nazarından büyük farklar vardır. *Yeryüzündeki bir insanın enkarnasyon hayatı, muhakkak tek hücreli bir maddî mekândan, çok hücreli bir kompleks organik mekâna kadar gitmesi iktiza etmez.* Böyle bir şart, böyle bir kanun da mevcut değildir. İnsan ruhunun tekâmülü maddeye tamamen bağlı olarak vukubulmaz. İnsan ruhu, ancak şuurun ihtiva ettiği kudretler nisbetinde bir maddî mekânın hakimi durumuna geçer. Bu maddî mekân neden yalnız sizin arzınızda mevcut olsun, bu maddî mekân neden yapı itibarıyla bir hücreye, bir bitkiye, bir [hayvana] bağlı olsun, ona benzesin? Bu maddî mekânı niçin illa sizin kendi noksan bilginizin ifade etmiş olduğu bir sistematik içerisinde mütalâa edesiniz? Siz maddî mekânın, maddî buutun ve maddî kanunların şümûlünü ve miktarını bilemezsiniz. Bundan şunu demek istiyoruz ki, bir ruh, tekâmül edecek olan bir ruh, tekâmülünü sadece bilinen kalıplar içerisindeki maddî vasatlar da ikmal edip inkişaf etmez. Maddenin terkihi, maddenin kombinasyonları sonsuzdur. Sizin tek hücreli olarak göstermiş olduğunuz bir varlığın imkânları, dünyanın imkânları gibi çok kısır, çok dardır. Halbuki, başka bir sistemin başka bir tek hücrelisindeki imkânlar, sizinkinden kat kat fazladır. Bu, aynı şekilde nebata ve hayvana da hatta insan bedenine de düşünülebilir. Görülüyor ki, bir ruhun arzınız üzerinde sıralanmış olan varlık biçimlerini aynıyle takip etmesi zarureti hiç bir şekilde mevcut değildir ve zaten bunlar birbirlerinden türemiş de değildir, birbirinin müştakı değildir. Her biri bir tip olarak mevcuttur ve onların her birinin genel tekâmül klasmanında maddî vasat olarak birer yerleri ve dahil oldukları şubeleri mevcuttur.

S: Bu varlıkların bu sıralanışı, aynı zamanda buna muadil olarak onlara bağlanacak olan ruhların da bir şuur sıralanışını göstermez mi?

P: Hayır. Maddî sıralanış, sizin indî sıralayışınızdır ve sizler varlıkların şuur kapasitelerine göre sıralanışını yapacak kadar bir idrâke ve bilgiye de malik değilsiniz, hata işlersiniz.

S: Klâsik spiritüalizmde kabûl edildiği gibi, tek hücre-den ve diğer bitki ve hayvan gibi bedenli kademelerden bir tekâmül sırası geçirerek, ancak ruh müsait şartlara ulaştığı zaman insan bedenine enkarne olur. Öyle bir bilgi hasıl olmuştu. Acaba bu hata, hangi noktada yanlış düşünmekle başlamıştır?

P: Bu hata, hayat imkânlarının sadece dünyaya mahsus, tekâmülün sadece dünyanın bir noktasında başlayıp bir noktasında bitmesi fikrine dayanır. *Sizin klâsik olarak vasıflandırdığınız bu bilgiler, esasında yarı yarıya yanlış bilgilerdir. Nitekim birçok mukaddes metinler de yarı yarıya yanlıştır. Fakat tekâmüle hadim olmakta devam ederler.* Bu hususları ayrıca görüşmek iktiza eder.

S: Geçen celse, 'Yeryüzünün en büyük fonksiyonlarından biri, kendi kâinatı içerisinde bir laboratuvar vazifesi görmesidir' dediniz. Kendi Kâinatı tabirinden neyi anlamamız gerekir?

P: Dünya ve onun mukadder eşleri, diğer planetler, belirli bir fizik yapının, belirli bir enerjinin tekasüfünden meydana gelmiş bir organizmanın temsilcileridir. Sizler nasıl bir semada mevcut olan yıldızları, bu size göre gözüken parlaklıkları nazar-ı itibare alarak onları parlaklık sırasına göre sınıflamışsanız aynı şekilde, Kâinat içerisinde mevcut bulunan kürreler kendi fizik yapıları, taşıdıkları enerji ve hizmetleri bakımından da sınıflara ayrılır. İşte böylece meydana getirilen sınıflama ve bu sınıfa dahil olan planetler için 'kendi Kâinatı' tabiri kullanılmıştır.

S: Kendi Kâinatı kapsamına giren planetler, Güneş Sistemi dışında da olabilirler mi?

P: Evet. Çünkü her güneş sisteminde bir üniform hal mevcut değildir. Bir güneş, bir organizatör gibi muhtelif seviyedeki, muhtelif tekâmül derecesindeki varlıkları yani planetleri de bünyesinde mahfuz tutarak, onları sevk-i idare eder. Dünyanın kendine göre bir yapısı, bir enerji nev'i, bir pola-

rizasyonu, bir avrası mevcuttur. Dünyaya inmekte olanların bunun hakkında ayrıntılı bilgisi vardır ve ona göre tertibat ve vaziyet takınarak bu inme işini tahakkuk ettirmeye çalışırlar. Sizden de, Kâinat içerisinde mevcut planetlere gitmek mevzubahis olduğu zaman, bu şartları bilemediğinizden büyük ziyanlara duçar olacaksınız. Ve hatta sizin ölçme cihazlarınız, göndermiş olduğunuz haber alma vasıtalarınız size ancak cihazınızın kapasitesi, enerji yükü ve polarizasyonuna uygun haberler iletir. Ve öyle olmuştur. Ve binnetice, haber ilettiği menşcin esasını değil, kendi kapasitesine göre almış olduğu intibalar iletilmiştir. Bunlar fizik bilginizin iki basamak üzerinde bulunan bir fizik bilgiyi ihtiva eder, ki o fizik bilgi şüphesiz enerjinin varyasyonları, maddî ortamları meydana getiren titreşimlerin vasıfları hakkında başka zaviyeden ve buuttan bilgilerdir.

S: Şimdiki halde dünyamızın bilim ve teknik seviyesi, ancak bu tarzda bir enformasyon almaya elverişlidir. Bunun dışında başka bir haber alma yolları düşünülebilir muhakkak. Acaba, Plân'ın bize bu hususta söyleyeceği şeyler olabilir mi?

P: Sizin sahanıza girmez. Ancak tebliğ halinde mütalaa edebileceğiniz bilgileri alabilirsiniz. Bu, beşerî formasyonun teşekkülüne bağlı bir husustur.

S: Geçen celse, 'Şüphesiz sizin kazancınız, normal bir tekâmül sistemi içerisinde bulunan diğer varlıklardan daha zor, fakat onlara nisbeten daha sür'atlidir tekâmülleriniz' dediniz. Bu durumdaki dünya insanından, Kâinat mekanizması noktayı nazarından, normal bir tekâmül sistemi içerisinde bulunan diğer gezegen varlıklarına nisbeten daha önemli şeylerin ifası mı beklenmektedir? Yani, yeni vaziyetlerin ortaya çıkışında görevli, fonksiyoner olan dünya insanı, başka dünyaların insanî evölüsyonlarında fonksiyoner mi olacaktır, böyle anlayabilir miyiz?

P: Hayır, insanın tekâmülündeki süratlilik, bir devrenin son dilimine ulaşmaktan dolayı meydana gelen hızlanmadır. Bu hızlanış hali, eski devirlerdeki temposunu arttırmak suretiyle bugünkü halini almıştır. Dolayısıyla, beşerî faaliyetin,

aksiyonun insan ruhuna temin edeceği idrâk ve enerji, böyle bir son dilime girmenin vermiş olduğu avantajdan dolayıdır. Yoksa, dünya üzerindeki tekâmül, diğer planetlere nazaran batîdir. Çünkü şuur çok dar, bilgi az, otomatik çalışma, faaliyet o oranda fazladır. Bu ancak, tekâmül vetiresinin, olgusunun ağır bir şekilde meydana geldiğini gösterir. Fakat, dünya insanı eğer kendilerine verilecek olan imkânları yüksek hayır uğrunda ve gerçekten Rabbe hizmet tarzında kullanırlarsa, şüphesiz layık oldukları, vaktiyle işgal etmiş oldukları seviyeyi tekrar iktisap edebilirler. Bu tamamıyla dünya insanının ihtiyârına bağlıdır.

S: Gerek ruhsal kaynaklardan, gerekse ilmî çevrelerden öğrendiğimize göre, dünyamız, güneş sistemi ile birlikte yeni bir tesir kuşağına girmiş bulunmaktadır⁽¹⁵⁾. Bununla ilgili olarak üç kısa soru: Birincisi, bu yeni tesirlerin dünya beşeriyeti üzerindeki etkileri nasıl tezahür edecektir ve etmektedir?

P: İçine girilmiş olan son devre dilimi, genel karakteri ile bir ayıklanmadır. Bu ayıklanmada, bütün realiteler, kendi gerçekliğini ispat etmek için mücadele etmektedir. Her varlık, kendi realitesinin doygunluğu içerisinde kalıncaya kadar her türlü teşebbüsü yapmakta hürdür. Kendi realitesinde tatmin olan varlık, eğer bunu başarı ile neticelendirebilmişse, muhakkak ki kendisine verilecek olan hayat düsturunu, gerçek, hakiki bilgileri alacak ve üstün bir hayatın şuurlu varlığı olmayı hak edecektir. En mütebariz vasıf budur.

S: İkincisi, bu tesir kuşağının icapları nelerdir?

P: Bundan ne demek istiyorsunuz?

S: Girilecek bu yeni tesir alanında bizleri bekleyen hareket tarzları nelerdir, uyulacak icaplar nelerden ibarettir?

P: Kendi realitenizi pekiştirmek ve o realiteyi itmam etmek için lâzım olan herşey icaptır.

S: Üçüncüsü, bu yeni tesirlere ve şartlara uymak için biz dünya beşeri olarak acaba ne yapmalıyız, daha kolaylıkla intibak etmek için?

P: Kendi realitenizi tâdil edip, daha üst bir realiteye çıkmanın şartları, sizin cemiyetinizin bilgileri dahilindedir. Ve

en iyisi budur. Başka hiç bir şekilde bilgiye ihtiyacınız yoktur. Elinizdekilerin kıymetini iyi takdir edip, sizlere şimdiye kadar öğretilmiş olanların hepsini yeniden mütalaa ediniz. Ve özellikle, vicdan mekanizmanızın inkişafına hizmet ediniz. Ve bilhassa, ruhî varlığınızın dağınıklığa uğramadan, cari realitelerin iğvasına duçar olmadan, yüksek prensipleri izleyiniz. İzlemekte musir olunuz.

S: Cilt-6.. Celse-8'de, ırksal farklılaşmadan bahsedilmişti. Bizim Âdem ve Havva'mız, yeryüzünde bölgesel şartlardan dolayı diyelim ki beyaz ırka mensup olarak halkedilmişti. Ve bu gelişme yeryüzüne yayıldıktan sonra, hem yeryüzünün bölgesel şartları, hem de ruhî ihtiyaçlarla diğer ırkları, farklılaşmaları mı meydana getirmiştir acaba?

P: Yeryüzünde gözüken ırklar, aynı zamanda insan, beşer tipinin birer temsilcisidir. Yani onlar, Evrensel Tipler'dir. Ona dahil olmayan sekiz ırk daha vardır ve hepsi on iki ırk eder. Sizin dünyanıza ve dünyanın daha yukarıda bahsettiğimiz 'kendi kâinatı'na' dahil olan varlıkların fizikî, bedensel, ırksal vasıfları halihazırdaki olanlardır. Irklar birbirinden istihraç olmamıştır. Tıpkı, varlıkların birbirinden istihraç olmaması gibi...

S: Yeryüzünün şartları ırksal farklılaşmaya sebep oluyor da, ruhî ihtiyaçlar mı sebep oluyor?

P: Yeryüzü şartları, beşer tekâmülünün, bilhassa ruhî varlığın şuurundaki tebeddülâtı için herhangi bir müessiriyyete, zannettiğiniz [gibi] bir müessiriyyete malik değildir. Bu bilgilerinizi yavaş yavaş tadil etmeniz gerek. Bunlar, yanlış, ters bir görüntünün ifadeleridir. Fizik şartlar, ruhî şartlara bağlıdır. Ruhî kudret neyi gaye edinmişse, fizik şartlar bu kudretin gayesi istikametinde sıralanır ve biçimlenirler. Ve işte bu sıralanma ve biçimlenmenin şümûlü ve istiabına göre de varlığın tekâmül kudreti ortaya çıkar. Yani, ruhî varlık fizik varlığı kendi iradesine göre ve İlâhî İrade'nin istikametinde ne derece yüksek kombinasyonlar halinde tertip ve tanzim edebilirse ve onlardaki enerjiyi kullanabilirse, varlık o derecede mütekâmilidir denir. Binaenaleyh, yeryüzündeki ırklar birer fizikî, seyyal tertipte fizikî hassaları taşırlar. Sizlere

göre, sizin ilminize göre bunların anatomik ve fizyolojik yapıları, sadece rengi hariç aynı imiş gibi görünür. Fakat, ilerdeki bilgileriniz ırklar arasındaki fizikî farklılığın ince nüanslarını ve manalarını keşfedecektir. Ve o zaman hakiki manası ile yeryüzündeki tekâmül haritası tesbit edilebilir. Şüphesiz saf ırklar, karma ırkların yanında çok cüce kalmıştır. Ve böylece sizin dünyanızda da bir çok planetlerde olduğu gibi, artık bir dejenerasyon, fakat bundan kurtulabilenler için bir Evrensellik Şuuru peyda olmaya başlamıştır.

S: 12 ırk ile, Güneş Sistemi'nin 12 gezegeni arasında ilişki var mıdır?

P: Hayır.

S: Dünyada mevcut ırklara enkarne olan ruhlar, değişik ırklara da enkarne olabilirler mi, yoksa belirli bir ırka enkarne olmak zorunluluğu var mıdır?

P: Devreler arasında böyle bir mecburiyet vardır. Yani her devrenin bir ırkı vardır. Yalnız, bizim ırktan anladığımız manayı biraz tasrih edelim: Siz ırkı, dış görünüş itibariyle fizik yapı olarak tasnif edersiniz. Halbuki bize göre ırk, bunu da içine almak suretiyle, esas olarak fizik bünyenin henüz sizlerce kavranılması çok müşkül olan, [fiziğe ait] vibrasyonel karakteri ve [ruha ait] polarizasyon karakteri ile tefrik edilir. Asıl ırk bu şekilde ortaya çıkar. Yani, beyaz derili bir insan tipi, birkaç ırkı temsil edebilir. Öbürleri de öyle.

S: Bizim sorularımız bitti. Spontane olarak söyleyecekleriniz varsa, onları dinlemek isteriz efendim.

P: Kâinatta Asal Kanunlar, en küçük bir inhirafa uğramadan ödevlerini yerine getirirler. Bu kanunlar, hakiki manası ile birer İlâh'tırlar. İlâhlar, şüphesiz canlı varlıklar değildirler. İlâhlar, Kaadir-i Mutlak Yaradan'ın kanunlarından başka bir şey değildir. Dolayısıyla, İlâhlar olarak vasıflandırılacak her varlık ancak, bu kanunun adamı olabilir. Kendisi değil. Öyleyse, intişarına sebep olduğunuz 'İlâhlar Kozmonotlar mıydı?' sözü yanlıştır. İlâhlar, kanunlardır. Kozmonotlar, bu kanunların birer tatbikçisi, belki sadece vâiz-i kanundur. Kanunu şerh edebilir, kanuna uygun yaşanılmasını bildirebilir, ihtar-

da bulunabilir. Bu bilginin verilmesi iktiza etmiştir. Yanılmayınız. Ve hiç bir idrâk, zekâ, şuur sahibi mahluk, kendisini İlâh mevkiine koymaz.

Celse-11... 11-9-1970... Cilt-6

S: Hoşa giden bir hadise veya müzik, resim, tatmin hissi kişide stress yaratabilir mi?

P: Yaratır. Fakat, alelumum stress sözü her yere tatbik edilemez. Bir anın, bir manzaranın zevki, sizde, bu zevkle ilgili geçmiş intibaların çağrışımını yapar. Ve bu çağrışımından dolayı, onları da kendinde ihtiva edecek derecede kudretli bir yeni haz ile karşılaşırsanız, farklı bir zevk içerisinde kalmış olursunuz. Ve ancak bu şekilde daha geniş ve daha derin hazları aramak ve onun peşinde gitmek kabildir. Fakat, normal hayatınızın faaliyeti içerisinde bir çok şeylere karar vermek, bir çok şeyler hakkında hükümde bulunmak gerektiği vakit, sizde bulunan kıyas unsuru ile bağlı bulunursunuz. Yani, gördüğünüz bir tablonun gerçekliği, samimiyeti, duygusallığı ve hüner bakımından vasfını ifade ederken, sizde daha önce birikmiş olan zevkleri, duyguları ister istemez nazarı itibare alarak, yani bir kıyasdan geçirerek, o tablo hakkında hükme varırsınız. Sizdeki daha evvel birikmiş olan hüküm, bir nev'i stress'tir. Fakat, stress'ler mutlak manada aşırı bir yük, bir baskı demek değildir. Tâ ki bunlar ferdin vicdanını ve idrâkîni genel Kâinat prensiplerinin dışında bir hattı harekete sevk ediyorsa, ve bir ayak bağı durumundaysa, kısaca müsbet olmayan bir tesire mâlikse, stress ismi ona lâyıktır. İşte, bütün peşin fikirleriniz, bütün şeriatleriniz birer stress'tir. Tekâmül vetiresi içerisinde irtifa kazanırken, idrâkinizin ve şuurunuzun şümûllenmesi, bu nev'i stress'lerin izalesiyle daha değerli ve kıymetli olur.

Stress, alelumum, zihne ve şuur altına sokulmuş ve bastırılmış, itilmiş fazla yükler, daha ziyade düşük ihtizazlı kaba faaliyetlere sebep olabilecek titreşimli bir nev'i partiküldür. Bu partiküllerin dışarı atılabilmesi, yani sizin deşarjiniz, çok muhtelif kanallardan gerçekleşir. Bu, tamamen İlâhî bir mekanizmadır. İmtihanlarınızın büyük bir kısmı, kar-

mik yolla getirmiş olduğunuz, kısmen sürekli stress'lerinizin izalesiyle meşguldür.

S: Ferdî, sosyal ve kâinatsal karmanın, ferdî stress üzerindeki etkisi nasıl olmaktadır?

P: Ferdî karma, ferdî stress'i otomatik olarak hasıl eder. Ferdî karma, yani ruhun tekâmül vetiresi içinde irtikâb etmiş olduğu her türlü hattı hareket, faaliyet, imal-i fikir şüphesiz onun şuur sahasında birtakım izler, birikintiler, çöküntüler, posalar, tortular meydana getirir, bunlar ancak, vibrasyonel karakterdedir. Bunların temizlenmesi, zaten ferdî karmanın mevzuunu teşkil eder. Yani bir nev'i telâfi... Şuur sahasında birikmiş olan bu ağırlıklar, bu paslar, stress olarak isimlendirilebilir. Fakat, bizim size bahsettiğimiz stress, yaşayan varlığın bugünkü şuur ve şuuraltını işgal eden muzır yüklerdir. Biz stress'i bu manada kabûl ederiz.

Sosyal karmaya gelince, her ne kadar bir cemiyetin kendine göre bir mukadderi mevzubahis edilirse de, onu teşkil eden gene fertlerdir. Dolayısıyla, fertlerin karması, cemiyetin ortalama karmasını hasıl eder diyebilirsiniz. Fakat bu her vakit isabetli değildir. Cemiyetin karması, onu teşkil eden fertlerin karmasından müteşekkildir derken, şunu da nazarı itibare almak icabeder: Biliyorsunuz ki, Kâinat manzume itibariyle gerek fizikî, gerek gayri fizikî bir organizasyon manzumesi halindedir. Bu organizasyon manzumesi, aynen fertte olduğu gibi bir karmaya haizdir. Bir milletin, bir toplumun tekâmülî seyrini kudretli avuçları içerisine almış, onu hedefine doğru götürmekte olan bir Ruhî Organizasyon, bir İdare Grubu'nun kendine göre bir karması vardır. Yani, daha evvel yetiştirmiş olduğu varlıklardan şu veya bu sebeple kendi uhdesine düşen bazı aksaklıkların ağırlıkları mevcuttur. Şüphesiz, siz, şimdi bu halinizle bunu kavrayacak durumda değilsiniz. İşte böylece, toplumun en küçük biriminden, en büyük toplum birimine kadar Ruhî Organizatörleri de kendilerine has bir karmaya sahip oldukları için, bunların toplamı sizde bir toplum karması tarzında kavram hasıl etmiş bulunmaktadır. Evrensel karma diye bir şey söz konusu değildir.

S: İntibalarla stress'lerin arasındaki bağıntıyı biraz daha açıklayabilir misiniz?

P: Batan güneşin deniz üzerinde meydana getirmiş olduğu türlü renk oyunları karşısında duyduğunuz his ve yaptığınız müşahede, muhakkak ki dünya varlığınızın derinliklerinde bir sürü akisler bulmuş, intibalar hasıl etmiştir. Bu sizde derin imajlar halinde; köklü, kuvvetli imajlar halinde yer eder. Buradan aldığınız yüksek vibrasyonlar, sizde bir haz, bir gönül hoşluğu, bir tezyid-i enerji meydana getirir. Ve bu örnek, bu imaj sizin için daima bir sonrakileriyle ve bir evvelkileriyle kıyas edilmek zorundadır ve bunu yaparsınız. Ve dersiniz ki: 'Şu andaki hissettiğim hazzı hiç bir zaman tadamamıştım. Çok mutluyum..' Bu, müsbet bakımdan bir birikmedir. Aynı şekilde, beşerî hayat içinde mücadele ederken karşılaştığınız zorluklar, güçlükler, nizalar, kavga ve döğüşler, hatta hakaret ve darb'lar sizde o güzel manzaranın aksi yönünde olmak üzere aynı şiddette imajları derin şuurunuzda, şuur sathınıza ve şuur sahanıza intikal ettirir. Bu imajlar sizin için mühimdir. Bu imajlar sizi idare eder, bu imajlar sizin karakterinizi teşkil eder. Bu imajlar sizin sıhhatinizi etkiler, düşünce mekanizmanızın çalışmasını, şu veya bu istikamette düzenler, insanlarla olan ilişkinizin yöneticisidir. İşte şu basit misallerle de izah edildiği gibi, stress, her halde intibalar kanalıyla gelen geri seviyeli, rolünü tamamlayamamış, şuuru zenginleştirmekten ziyade fakirleştiren, hafifletmekten ziyade ağırlaştıran, rüyeti berrak hale getirmekten ziyade puslu hale getiren, ısıtmeyi keskin hale getirmekten ziyade ağır hale getiren; işte gerek fikir, gerek tecrübe, gerek müşahede yoluyla aldığınız imajların kalıplaşmış hali, zorla kendini ileri süren stress'leri teşkil eder. Bu yüzden, insanların şuur sahaları hep peşin fikirlerle, ağır baskılı intibalarla, duygularla doludur. Bunun sebebine gelince; sizin dünyanız ahenk içinde bulunan, birbirine müsavi olacak kadar yaklaşmış, maddî ve manevî her türlü ahengi içten ve dıştan kurabilmiş varlıklardan meydana gelmiş değildir. Ayrıca, dünyanızın fizik yapısındaki karmaşıklık, onun bu devre içerisinde, kozmos içerisinde [özel bir] yer tutması, özel bir yere sahip ol-

ması[ndan]dır. Yani sizin stress'leriniz, şuurunuzu ağırlaştır-
ran aşırı yükleriniz çok komplekstir. Aynı tarzda, yaşadığınız
âlem de çok komplekstir. Henüz aranızdaki yükseklik ve al-
çaklıklar, sivrilik ve yuvarlaklıklar birşekilli olmaya başla-
mamıştır.

S: Stress'lerin izalesi için, şuurlanma ve bilgi sahibi ol-
mak dışında başka bir metod var mıdır?

P: En güzel metod budur evlâdım. Kâinatın temel yapı-
sı, şuura, bilgiye istinad eder. Bütün menfilikler, bütün niza-
lar, bütün ızdıraplar ve yükler, bilgisizlikten ve şuurun dar-
lığından meydana gelir.

S: Geçen celsede, 'Sizin klâsik olarak vasıflandırdığınız
bu bilgiler, esasında yarı yarıya yanlış bilgilerdir. Nitekim bir-
çok mukaddes metinler de yarı yarıya yanlıştır. Fakat tekâ-
müle hadim olmakta devam ederler' dediniz. Bu bilgiler, ka-
demeleri farklı olmakla beraber, Ruhsal İdare Mekanizmaları
ve ruhsal kanallar vasıtasıyla verilmiştir. Yüksek ruhsal irt-
ibatların yanlış değil de, noksan bilgi vermeleri muhtemel-
dir. İleride yapılacak başka bir irtibatta sizin vermiş olduğ-
unuz bu bilgiler için de yarı yarıya yanlış bilgilerdir denirse,
biz nereye tutunacağımızı şaşırabiliriz düşüncesindeyiz. Ay-
rıca yanlış bilginin tekâmüle hadim olması nasıl mümkün ola-
bilir? İnsanlığa yanlış bilgi verilmesi İlâhî Kanunlara uyar
mı?

P: Beşerî kültürünüz ve çalışmalarınız çok dar ve mah-
dut bulunmakla beraber, samimiyetinize binaen bu sorunu-
zun cevabını veriyoruz: Önce verdiğimiz bilginin içerisini iyi
araştıramamışsınız. Ruhî İdare Mekanizması, hangi devrede
olursa olsun, verdiği şeyi doğru verir ve bunu mümkün ol-
duğu kadar hedefine ulaştırmaya çalışır. Mekanizma gibi pek
yüksek bir ihtizaza haiz, sizlerin tasavvur[unuz] dışı ruhî ih-
tizazlara haiz bir mekân'dan, makam'dan gelecek olan tesirin,
bir varlığın beyninde kelâma dönüşebilmesi için, fevkalâde
çok değişik mekanizmalar arasından geçmesi, süzülmesi, ka-
balaşması gerekir. Bir defa, böyle bir geçiş esnasında haki-
ki mana, söylenmek istenen yüksek hikmet, geçiş mekaniz-

masının tenevvüüne göre kapanır, bükülür, kabalaşır. İşte mukaddes metinlerdeki sembolizmin sebebi...

1 — Bir defa, birinci bölümde, sembollere bürünmesiyle, gelen ilk tebliğ zayıflamıştır. Yani bir peygamberin sine-sine düşünceye kadar pek çok transformasyondan geçer ve zayıflar. Son vericinin takatı nisbetinde, kudreti ve şümûlü nisbetinde bir kelâm peygamberin, velinin, sezgi sahibinin sinesine düşer. Bu gelen, asla, ilk çıkış yerindeki kudret ve tesire haiz değildir.

2 — İkincisi, insanların zaptedebilme güçleri ve bunun kifayetsizliği ve dejenerasyonudur. Bir ilâhî ilham bir ferde gelir, bu fert bunu çeşitli şekilde ifade eder: Ya sözle söyler veya yazar. Sözle söylediği zaman, muhitinde bulunan kimseler tarafından ya tespit edilir, ya hatırdan tutulur. Bunların hepsi neticede tahribe uğrayacak, ferdî ruhun iradesine, arzularına, seviyesine uygun şekilde gitgide değişik tarzlar alarak, o zamandan bu zamanlara kadar intikal edecektir. Hele yazılmış olan metinleriniz, birçok noktalardan fevkalâde hatalarla doludur. Bu hataların müsebbibi, doğrudan doğruya, baştan aşağıya stresslerle yüklü [olup] bu metinleri kendi malı sayan muhtelif varlıkların elinin işidir. Bundan şunu anlamalısınız ki, mahrecinden gelen bir tesir, gayesine ulaşınca kadar muhtelif tadilata uğrar, mümkün olduğu kadar özünden kaybetmeden ifade içerisine gömülür. Fakat bundan sonraki mukadderi, artık bunu alanların elindedir. Şayet bugün elinizdeki mukaddes metinler tam manasıyla safiyetini muhafaza etmiş olsaydı, bir defa, üstüste birbirini tashih edici manada kitaplar olmazdı. Ve nihayet, sizlerin de vakıf olduğunuzu tahmin eyleyerek, Ruhselman kanalıyla verilmiş olan metinlerin de mevcudiyetine lüzum kalmazdı. Bu kadar.

S: Mukaddes metinlerin çeşitliliği, dünya laboratuvarında çeşitli tekâmül sistemlerinin denenmesi dolayısıyla diye bir netice çıkarmıştım geçen celselerde. Şimdi de, çeşitli mukaddes metinlerin birbirlerini tamamlamak maksadıyla nazil olduğu ifade edildi. Bir yanlış anlamaya meydan vermemek için tekrarını istirham edeceğiz.

P: Mukaddes metinler, insanoğlunun elinde muayyen [bir]

süre zarfında orijinaliteliğini muhafaza eder. Fakat gitgide zayıflayan bir alâka, buna mukabil gitgide gelişen bir realite yüzünden mukaddes metinlerin kendileri tahrife uğrar. Ve işte bu yüzden tahrif edilmiş olan metinler bir sonrakiyle takviye edilir, düzeltilir ve bakiye sağlam kalmış olanları da tasdik edilir. Anlaşılmış mıdır?

S: Şu halde çeşitli metodların denenmesi olmuyor. Birbirini takviye edecek şekilde, mukaddes metinler bugüne kadar bildiğimiz mutad tekâmül sistemini devam ettirmektedirler..

P: Aşağı yukarı böyledir.

S: Dr. Bedri Ruhselman'ın kitabını da mukaddes metinler meyanında sayabilir miyiz?

P: Şüphesiz! Evet, başka soru..?

S: Dünyanın bir laboratuvar olarak kullanılmasının gayesi ve fonksiyonunun, kâinat noktayı nazarından ne olması gerekir diye düşünüyorum? Bu arada Buddha, Musa, İsa, Muhammed.. ruhî kudretlere ne yolda hizmetle görevlendirilmiştir? Bu görevlerinin prensipleri nelerdir, bunları izah etmek mümkün müdür?

P: Arzınızın son devreleri, bir laboratuvar tecrübesini andırır şekilde, çok karmaşık tecrübelerin yapıldığı bir yerdir. Kâinatın birçok yerlerinde sizin gibi bir mukadderi taşıyan mekânlar mevcuttur. Şunu demek istiyoruz ki, laboratuvarlık ödevini icra etmek, bir aşağılatıcı durum değildir. Hemen hemen her planet, bu safhaları geçirmiştir veya geçirecektir. Bu laboratuvarda değişik derin tetkikatlarda bulunan varlık manzumeleri, ceste ceste, dalga dalga büyüyüp genişleyerek ait oldukları planetlerin dahiline girecekler ve hakiki ihtiyaçlarının ifadesi olan gerçek tecrübelerini yapacaklardır. Demek oluyor ki, burası bir seçme, bir öğrenme, bir temrin yeridir. Egzersiz yeridir. Bu hal, sizin arzınızın bir icabıdır. Kozmik yaşı bunu gerektiriyor. Muhakkak ki, çok daha sonra, o, değişik bir laboratuvar hüviyetinden çıkıp, standart bir imtihan, öğrenim ve yaşama muhiti haline gelecektir. Bu geçicidir. Böylece, gayeyi ve fonksiyonu size göre izah ettik. Devam ediniz, başka soru?

S: Geçen celse, 'Yeryüzündeki bir insanın enkarnasyon hayatı, muhakkak tek hücreli bir maddî mekândan çok hücreli bir kompleks organik mekâna kadar gitmesi iktiza etmez' denildi. O zaman varlık, beşer seviyesine gelinceye kadar bitkisel, hayvansal plânlardaki tecrübeleri nasıl tamamlamıştır?

P: Başka planetlerde tamamlamıştır (¹⁶). Bir bitki, bir hayvan organizmasını kullanabilecek hale gelmek için, muhakkak ki bir kurt veya bir mısır tarlasında enkarne olmak şart değildir evlâdım. Bu bir şuur ihatası ve bilgidir. Siz bunu enkarne olmadan da, ruhsal yaşantınız içinde de temin edebilirsiniz. Siz mücerripsiniz, yani deneyci mahlûklarsınız. Ve sırf kendinizi denemek için, kendinizi daraltarak, karararak kaba maddî bir organizmanın dahiline nüfuz edersiniz. Ve onun imkânlarıyla Kâinat'ın başka sırlarını, bilgisini almaya çalışırsınız. Mekanizma bu kadar basittir! Siz eğer gerekirse geçici bir zamanla bir maymunun, bir arslanın tecrübe hayatını derinden müşahade etmek üzere ona hulûl edebilirsiniz. Bu hal, bir reenkarneasyon değildir. Gerilemek de değildir. Siz mücerripsiniz. Sizlerden fevkalâde yüksek bir şuur zenginliğine malik mütekâmil bir varlık pekâlâ medyomunuza enkarne olmuyor mu? Onun zihni ile, onun sözüyle, onun fizikî ve elektrikî sahasıyla alâka kurup, sizlerin üzerinde tecrübe yapmıyor mu? Mekanizmalar, İdareci Fonksiyoner Gruplar sizlerin idarenizi, toplumların sevk-i idaresini ne ile yapar zannedersiniz? Onun için Mukaddes Kitabınız Kuran'da, «... biz size şah damarınızdan da yakınız...» (¹⁷) dediği zaman, bunun bir manası da budur. Onlar, fonksiyoner idareci mekanizmalar varlıklara enkarne olmuşlardır. Ve onlarla görür, onlarla işitir, onlarla söyleşirler ve onları bu derecede yakından takip edip geliştirmeye çalışırlar. Onların insana enkarne olması bir gerilik midir? Sizin de bir [hayvana] enkarne olmanız bir gerilik sayılmaz. Bu anlattığımız hususlar, tekâmül vetiresinin oluş mekanizmasının yeni bir izahıdır. Dikkatle üzerinde durunuz. Ve peşin fikirlerinizi terk ediniz.

S: Türlerin basitten başlayıp, kompleks olana doğru birbirinden geldiğine dair biyolojik deliller vardır. Bugün de, küçük farklarla da olsa her türde gelişmeler, yani yeni türün oluşumuna doğru gelişmeler görülmektedir (!). Bu durumda, her tür'ün ayrı ayrı ve doğrudan doğruya mevcut olmasını bilim kabûl edememektedir. Bu konuda ne dersiniz?

P: Sizlerin takip etmekte olduğunuz ilmî yol veyahut müşahede [yolu], ana kaynaktan, gövdeden ayrılmış, tâlî yollara girmiş bir durumdadır. Tekrar onun ana yola ulaşabilmesi için bir hayli çetin devrelerin ve idrâk zorlamalarının meydana gelmesi zarureti vardır. Bu bakımdan, türlerin orijinal varlıkları hakkında ifade edeceğimiz sözler şüphesiz sizin bugünkü malûmatınız kapsamında bulunmayacaktır.

Yeryüzünde mevcut bulunan bitki, hayvan ve insanlar birer prototipe mâliktirler. Nev'ilerin birbirinden farklı neticeler arzemesi gayet normaldir. Çünkü hepsi tekâmülün seyri içerisinde ve tedriç nizamına bağlı olarak elde ettikleri meleke-lerin maddî görünüşlerini ifade ederler. Bir tür, yani Nev'i, bir zaman sonra farklı bir durum arzetsen bile, bu durum prototipten netice itibariyle % 5, % 10 civarında farklı olabilir. Ve bu fark, o prototipin muktedir olduğu ruhî potansiyelin kendisine en ufak bir zarar dahi getiremez. Unutmayınız ki, tekâmül etmekte olan Ruh (varlık), kendi bedeni üzerinde irâdesinin ve tecrübesinin genişliği nisbetinde tasarrufta bulunabilir. Bunu, kişiliğin teşekkülünden evvel görülen bir modifikasyon olarak tadil eder. Kendisine has bir hale getirmeye çalışır. Böylece bir varlık yavaş yavaş hakiki saadetini, yani benliğinin kişileşmesini temin edinceye kadar bağlanmış olduğu maddî organizmayı şu veya bu şekilde tadil edebilir.

Bütün varlıklar, bir prototip halinde müstakilen meydana getirilmiştir. Varlıkların bağlı oldukları ruhsal plânlar kendilerini devamlı olarak enerji ve bilgi bakımından beslediği için bunların maddî görüntüleri arkasında da tedahüller, benzeşimler vukubulur. Bitkiler ve hayvanlar grup ruhları tarafından sevk ve idare edilirler. Grup ruhları, daha doğrusu grup ruhu bir hayvan türünü hakim [yani esas] olarak ele alır ve

bu kalıp içerisinde oraya enkarne olmuş olan varlıkları sevk ve idare eder. Bunların muayyen zamanlar içerisinde tekâmülünü temin etmek üzere faaliyetlerini kontrol eder, yürütür, dirije eder. Grup ruhu, bütün varlıkların müstakil ruhlarından daha doğrusu ferdî ruhlarından başka bir ruhî antitedir. Halbuki insanda, bu grup ruhu sözkonusu olamaz. Zira, insanın bizzat kendisi şahsiyetini kazanmış, egosunu meydana getirmiş bir durumdadır. Bitkilerde ve hayvanlardaki türlerin farklılaşması, birbirlerinden meydana geliyormuş gibi gözükmesi, tamamen bir grup ruhunun hakimiyetinden ileri gelir ki, bu grup ruhu hayvanların muhtelif ve bitkilerin çeşitli şekiller almalarını ve birbirlerinden çeşitli farklarla türemelerini temin etmek suretiyle gruplarına dahil olan varlıkların muhtelif şekilde görgü ve tecrübelerini temin etmeye çalışır. Meselâ, bir kedi prototip olarak meydana geldiği zaman, o, bir varlığın enkarnesi için teşkil edilmiş bir yapıdır. İnihilâl ettiği (çözüldüğü) zaman, toprakla beraber aslına döner. Bu yapının [bir] evolüsyonu mevzubahis olamaz. Kedi, maddenin daha seyyal parçalarından meydana getirilmiş bir bütün, netice itibariyle bir inşaattır. Bunu etkisi altında tutan bir varlığın tekâmülü sözkonusudur. Ve asıl varlık odur. Ve bu safha içerisinde bulunan varlık, şahsiyet sahibi olamadığı için idrâki o safhada gelişmediği ve neşvünema bulamadığı için bir grup ruhuna bağlanmıştır. Bu, bir organizatör ruhtur, bir plândır. Dolayısıyla kedinin maddî kopyalarının gitgide farklılaşması, muhtelif şekiller alması, büyümesi, küçülmesi, tüylerinin uzayıp kısılması, renginin değişmesi, huyların değişmesi, bunlar tamamen bu vasıtayı kullanan varlıkların ihtiyaçlarına ve kabiliyetlerine göre meydana çıkar. Nitekim, siz normal bir kediden, anormal bir varlık meydana geldiğini gördüğünüz zaman burada bir dejenerasyon var dersiniz. Gene aynı kediden, kendi anasından daha üstün vasıflı bir kedi gördüğünüz zaman rejenerasyon var dersiniz. Bunların hiç biri maddenin kendi marifetiyle vuku bulmaz. Bunlara bir tesirle enkarne olmuş olan varlığın dahli vardır. Ve bu dahl, % 99'dur. Bu bakımdan, türlerin birbirinden gitgide daha mütekâmil şekiller aldığını iddia edemezsiniz. Mikroskobik na-

zarda birbirlerinden farklı biçimler aldığını iddia etmek, bunların muhakkak birbirlerinden meydana gelmiş olduğuna delil teşkil edemez. Herşeyden evvel bu vasıtaları kullanan ruhî varlıkları ve bilhassa bitki ve hayvan sahasında grup ruhunun hepsine şamil bir üstünlüğü ve hepsini birbirine ekleyebilecek derecede bir kudrete sahip olduğunu düşünmelisiniz.

Türler arasında meydana gelen farklılığın ne istikamette olduğu insanlar için meçhuldür. Mükemmelleşmiş midir, gerilemiş midir, olduğu yerde durmakta mıdır, yoksa bilinen bütün istikametlerin dışında başka bir yöne doğru mu gitmektedir? Yani maddî vasıtayı bu istikametlere doğru sevkeden ruhî kudretin nasıl bir evolüsyon geçirdiği hiç bir bilim adamınızın malûmu değilken, elinizde mevcut bulunan bir kaç müşahedeyi gerçek prensip olarak ortaya koymanız biraz gariptir...

S: Günümüzde, tek hücreden başlayarak gittikçe çoğalıp insan safhasına gelen bir yapının geçirdiği safhalar, biyoloji tarafından ortaya konmuştur. Bu safhalardaki gelişim diğer canlılarla aynı oluyor. İnsan, tek hücreden doğuncaya kadar geçirdiği gelişim safhasında, aynı safhadan geçen diğer canlıların da prototiplerini bünyesinde taşıyor. Rüşeym halindeki insan ceninlerinde galsame bulunduğu tesbit edilmiştir.

P: Evet, maksadınızzz...

S: Maksadım, insan biyolojik tekâmülünün, insan haline gelinceye kadar tek hücreden başlayan tekâmülün içinde bu halkaların mevcudiyetidir. Demek istiyorum ki, bu halkalar bir sıralanış ifade eder. İnsan ruhu bu seyirden geçmiştir. Bu uzun ve yüzyıllara karşılık olan tekâmül de 9 ay gibi kısa bir safha içerisine sıkıştırılarak, maddî hamuru yoğurup şekil vermektedir.

P: Burada, bir noktayı söylemenizi beklerdim: Bir insanın biyolojik olarak iki farklı yumurtadan başlayıp, insan formunu alıncaya kadar geçirmiş olduğu bütün safha, ruhun kendi bilgisi ve görgüsü ile alâkalı bir tekâmül safhasıdır. Çünkü sizin varlığınız, yani ruhunuz hücre dediğiniz maddî ortamdan başlayarak şu günkü kompleks bedeninizin bulun-

duğu safhaya kadar çok geniş bir zaman skalası içinde tekâmüle tâbi olmuş, öğrenim görmüş ve tesir almıştır. Şunu anlatmak istiyoruz ki, bir ruhun, bilhassa insan bedenini idare edecek, ondan istifade edebilecek safhaya gelmiş bir ruhun gayrişuur muhtevası içerisinde bu evolüsyonun, bu maddî evolüsyonun bütün maketleri ve kopyaları mevcuttur. Böylece varlık, en basitinden yani onun için en eski fakat en iyi bildiği bir başlangıçtan, tesirin yayılması prensibine uygun olarak hücreden başlamak suretiyle kompleks vücuda kadar çıkar. Bu hal zaten onun için normaldir, zira tekâmülü süresi içerisinde bu safhaları, bu görgü ve tecrübeyi zaten geçirmiştir. Bu hal hiç bir zaman, yeryüzünde ve başka planetlerde mevcut olan varlıkların aynen bu safhadan geçtiğinin bir delili, itirazsız sapasağlam bir delili olamaz. Fakat insanlığın şu sırada elinde bulunan bilgisi ve görüş açısı, henüz bu tarzda düşünmeyi mümkün kılacak kadar evrenselleşmemiştir. Sizlere bunları gösteren bilim adamlarınız, ruhî bir evolüsyonu, ruhî bir antiteyi (varlığı) suret-i katiyede zikretmezler, edemezler. Bu bakımdan ve daima münakaşalı bir bilim içerisinde bulunmaya mahkûm oluyorsunuz.

S: Türlerin birbirinden ayrı olarak teşekkül etmesi, birinden diğerine bir intikal olmamasıyla mümkündür. O halde, bütün türler hangi organik maddeleri müstakil olarak kullanmışlardır da birbirlerinden bağımsız olarak türemişlerdir, mevcut olmuşlardır? Hiç birisi diğerinin malzemesinden istifade etmemiş midir?

P: Fizik kâinatın her türlü unsurundan herşeyin yapımında istifade edilir. Maddî varlıklar, bizatihi bir enerjiye, bir kudrete, bir inisiyatife, bir zekâyâ sahip değildir. Sözlerinize dikkat ediniz. Onlara ruhun haricinde özel bir hüviyet, bir zekâ, bir idrâklilik veriyorsunuz. Fizik âlemin, sorarım size, hakiki yapı taşı nedir?.. Buna cevap veremeyeceksiniz, ve zaten de vermenizi istemiyoruz. Öyleyse, şuna dikkatinizi çekeriz ki, organik maddelerin yapı taşı hücre değildir. Yani varlık, hücreyi hakimiyeti altına alarak onu geliştirmeden de çok evvel bazı unsurları, bazı prensip ve esasları etkisi altına almaya mecburdur. Eğer siz o safhaya erişmişseniz, göre-

ceksiniz ki hücre ve diğer ondan daha farklı ve daha gelişmiş topluluklar hiç bir şey ifade etmez.

S: Yani türlerin birbirinden müstakil teşekkülü bu safhada başlıyor ve ilgisiz olarak meydana geliyor diyorsunuz.

P: Evet.

S: Yalnız bunun için dünyanın belirli fizik şartlar içinde bulunması gerekiyor. Çünkü bugün bu bahsedilen durum açıklıkla müşahede edilemiyor.

P: Edilemez. Herşey bir nüfuz ve nazarın genişlemesine bağlıdır. Müşahede imkânlarınız nedir? Netice itibariyle, birtakım basit aletlerle iş görürsünüz. Ve onların vereceği bilgiyle mahsursunuz. Bunu hem mikro, hem makro âlemde aynı şekilde yapıyor ve fakat kesin konuşuyorsunuz.

S: Şu anda bedenimi idare eden ruh, aynı zamanda başka bir varlığa, sözgelimi bir bitkiye, bir hayvana veya bir diğer insana enkarne olabilir mi?

P: Enkarnasyondan maksudınız nedir?

S: Şu anda beni alâkadar eden ruhum, başka bir varlığı da alâkadar ediyor mu? Onu da kontrol altında tutuyor mu?

P: Doğrudan doğruya değil... Yani siz hem bir insan bedenini sevk-i idare ederken, hem [de] bir gelincik çiçeğini sevk-i idare etmezsiniz. Aynı zamanda bir kediyi de sevk ve idare etmezsiniz. Fakat siz dolayısıyla kedinin sevk ve idaresinde bulunan varlıktan bazı şeyleri alır, ona bir çok şeyleri verebilirsiniz. Burada halledilmesi gereken en esash mesele, enkarnasyon tabirinin iyi anlaşılmasıdır. Daha doğrusu bundan ne anlaşılması gerektiğidir... Genellikle öğretildiği gibi bir ruhun bir bedene bağlanması bir insanın bir odaya kapatılmasıyla eşit tutulmuştur. Odanın her tarafında dolaşan varlık, odanın dışına çıkamaz. Bütün hürriyeti odanın duvarlarıyla çevrilmiştir. Siz buna, ruhun enkarnasyonu diyorsunuz. Halbuki bir ruhun bedene olan hakimiyeti dört duvar arasına kapatılmış bir varlığın durumuna benzemez. Maddî bedenle olan ilişkiler, muhtelif tesir sahalarından ibaret olan çeşitli kademelerin araya girmesiyle vukubulur. Esasında beden, ruh için bir gölge olaydan ibarettir. Yani sizin şu anda kendiniz hakkınızda olan bilginiz, ruhunuzun kendisi hakkında

olan bilgisi demek değildir. Ruhun, gerçek şuur sahibi varlığın, mahlûkun, bedenle olan irtibatı bir gölge olaydır, demiştik. Bu tıpkı duvarda kendi gölgesini seyreden, onun hareketlerini müşahade eden bir kimsenin vaziyetine kabaca benzer. Sizin gölgenizin mevcudiyetinin hakiki varlığın mevcudiyetine bağlı olduğunu bilirsiniz. Dolayısıyla beden de, hakiki varlık olan ruh'un mevcudiyetine bağlıdır. Ve beden üzerinde meydana gelen her türlü değişiklik, her türlü tadilat, başkalaşma, onu kullanan varlığın kudretleriyle mümkündür.

S: Ruh'un bütün ilgisi sadece bedenle olmamalı. Ruh'un başka meşguliyeti yok mudur? Bedeni bir tesirle yönetiyor, fakat diğer tesirlerini ruh ne yapmaktadır?

P: Şüphesiz varlık, bütün şuur kudretini bir beden içerisinde mahfuz etmemiştir. Orada saklamamıştır. Orada tek-sif etmemiştir. Muhakkak ki pek büyük kısmı Yüksek Ruh-sal Plânlar'ın, ruhî vasatların maddî ihtizaz dışına taşmış yüksek ihtizaz sahalarının tesirleriyle ünsiyet içerisinde ve başka vasatlarla alâkalı durumdadır. Fakat bunu hiç bir zaman kontrol edebilecek bir vasitanız yok. Çünkü halihazır durumunuz, yani kendi büyük, geniş ve kudretli realitenizi teşkil eden yüksek şuurunuz[a] olan istikametiniz, beden kanalıyla, bedene bağlı olan şuurunuz kanalıyla vukubulmaktadır. Bu bakımdan, serbest yanlarınızın nasıl çalışabileceği hakkında şahsî bir gözlemle herhangi bir husus elde etmeniz mümkün değildir. Bu ancak, bu safhanın dışında varlığını devam ettiren bir varlık tarafından size bilgi olarak verilebilir.

S: Grup ruhu, onun faaliyetleri ve 'hulûl yoluyla enkar-nasyon' arasındaki münasebetleri rica edeceğiz.

P: Bunlar hakkında gelecek celsede görüşelim.

S: Mümkünse cemiyetimizin, içinde bulunduğumuz memleketin ve dünyanın veçhesinden bahsetmenizi dileriz.

P: Planetiniz, normal evolüsyon icaplarını yerine getire getire bir mesel yolu içerisinde hızla ilerlemektedir. Üzerinde enkarne olan varlıkların gerek kozmik mevkii, gerek Güneş Sistemi olarak mevkii, gerekse arzınızın maddesel olarak geçirdiği evolüsyondan dolayı, derin teşevvüşler içerisinde

bulunması da normaldir. Bu teşevvüşler, her tekâmül toplumunda, vasatında kendine uygun bir şekilde yol aramakta ve teşevvüşün bitmesini, ortadan kalkmasını sağlamak için de mütemadiyen gayret göstermektedir. Yalnız, bilgileri kifayet etmediği için, mütemadiyen gayret gösterme, semeresiz olmaktadır. Daima hareket hâlinde olmak yerine, zamanında hareket hâlinde olmanın idrâkine ulaşıldığı zaman, pek büyük yollar katetmek mümkün olacaktır. Faaliyet, yani aksiyon, hayatın mayasıdır. Faaliyet, tek başına varlık değildir. Faaliyet bir küldür (bütündür) ve bütün faaliyetler birbirinin sebebi ve neticesidir. Bundan dolayı, verimsiz faaliyetler terk edilmeli ve genel ahenk içerisinde meydana gelen faaliyet zamanlarında, varlık, faaliyet göstermelidir. Şüphesiz, bu, bir bilgi ve idrâk meselesidir. Böylece ego seviyesinde, nefsanî seviyede bulunan varlık, nefsanî itmelerin tepkisi altında ve cahilane olmak üzere gösterdiği faaliyetlerin semeresini, büyük ızdıraplarla, zorluklarla ve zaman kaybıyla temin eder.

Bilgisi ve idrâki gelişmiş olan bir varlık için; telâş, boşuna enerji sarfı ve üzüntü mevzubahis değildir. Gerekli olan cehdi, hiçbir enerji israf etmeden lâzım olan yerde kullanır. Ve zamanında semereyi alır. Kabaca önünde yürümekte olan zaman şeridi üzerinde sıralanmış hadiseleri, malzeme ve bilgiyi, tıpkı yürüyen bir kayış (band) misali, yeri geldiği zaman istigmal eder. Sırası kaçan bir işin ifası için boşuna enerji sarfetmez. Sırası gelmeyen bir işi de yapmak için telâş hâli de göstermez. İşte sizlerin ve insanların en büyük noksanınız budur. Bu, Kâinat Prensipleri'nin, Kâinat Modülasyonları'nın işleyişi hakkında hiç bir bilgiye sahip olmayışınızdan doğar. Bütün problemlerinizi nefsanîyet ışığı ve perdesi altında mütalaa ettiğiniz için, daima karşılaştığınız hadiseler bu tertipten olmaktadır. İstirabınız gittikçe artacaktır. Şikâyetiniz gittikçe çoğalacaktır. İnsanlık için günlük güneşlik havalar nadiren bulunacak havalardır. Fakat, idrâkini genişletmiş, görüş açısını değiştirmiş kimseler için ıstıraplı hayat, sadece bir tecrübeden ibaret kalacaktır.

S: İzin verirseniz, konuya girmeden önce, memleketimizin durumu ile ilgili büyük bir üzüntü konusu hususunda dertleşmek arzusundayız. Memleketimiz son günlerde sosyal, ekonomik, politik, salgın hastalık ve tabîî afetlerle dolu birçok felâket ve güçlüklerle maruz kalmakta ve bu olaylar toplumu teşevvüşe, ızdıraba ve dengesizliğe sevk etmektedir. Bu hususta bize yardımcı bilgiler vermeniz mümkün müdür?

P: Ne istiyorsunuz?

S: Büyük bir sıkıntıdayız. Bu durumun sebepleri ve istikbali hakkında bir ümit ışığı mümkün müdür?

P: Sizlerin aranızda, eskiden beri söylenmiş bir söz vardır: 'Herkes gelmez bela, erbab-ı istidat arar.' Yani ancak tabiat kanunları muvacehesinde kendi tekâmülleri ile ilgili safhaların tahakkuk etmesi için, varlıkta veya varlıklarda ruhî bir beyan ve arzu vardır. Bu ruhî beyan ve arzu, varlığın o devre içerisindeki tekâmül ihtiyaçlarının ifadesidir. Bu bakımdan, herhangi bir varlığın karşılaşacağı ve karşılaşmakta olduğu hadiseler, yüzde doksan onun ihtiyaçları ve liyakatiyle alâkadardır. Fakat, hadiselerin, varlığın yakınında vukubulması ve de onun şuur sahasında, onun dahilinde vukubulması, tekâmül hızı bakımından ümit verici bir durumdur. Çünkü, yürüyen at arpasını arttırır derler sizde. Bu ruhî faaliyetini, devresine ait tekâmül cinsi istikametinde, tekâmülün manası istikametinde devam ettiren varlık için daima, bu devamı muntazam bir tempo içerisinde tutacak olan ve hep iyi, verimli sonuçları elde ettirecek olan imkân ve yardımlar sürekli olarak yapılır. İnsanların, varlıkların bu nev'ide olanları maalesef azdır. Umumiyetle, belli bir otomatizma içerisinde ve çoğunluk nefsanî empülslerle hareket eden varlıkların kendi devreleri için belirli olan tekâmülleri seviyesinde ileri gitmeleri, o istikamette faaliyet göstermeleri zor, çoğu zaman beceriksiz ve hatta başarısızdır. Böylece, devrelerine ait tekâmülün istikametinde ruhî bir basiretsizlik göstererek ağır, batî ve tembelce hareket ederler, atalet düşerler. İşte böylece, bütün kozmik yani kâinata ait her türlü faaliyetin içerisinde kendini gösteren ilâhî kamçı burada da git-

gide şiddetini arttırmaktadır. Yani, buna bir bakıma, tekâmülün süratinin artması, süratlenmesi, ataletten kurtulmak, şuurlanma yolunda faaliyet gösterilme noktayı nazarından memnuniyet duymanız gerekir. Objektif görünüş ile ve sahî bir bilgi içerisinde, şüphesiz bunlar birer felâket, kötü durumlar olarak nitelendirilir. Ve öyledir de... Fakat perdenin arkası başka şey ifade eder. Bunu yukarıda kısaca söyledik.

Buradan, tekâmül vetiresinin çok kıymetli bir neticesi ortaya çıkıyor. Uyarılma, harekete geçirilme vakti gelmiş olan varlık veya varlıklar, kendi bilgi seviyelerine ve vicdan seviyelerine göre, tabiat kanunlarının ve tabiat hadiselerinin birçoklarını kendilerine celbederler. Böylece, kendi seviyelerinin liyakatini tada tada daha şuurlu ve daha derinden bir faaliyete geçme ihtiyacı içerisinde çırpınırlar. Her çırpıntı, kendilerinde bulunan otomatizmanın ve şartlanmış olan ruhiyatın biraz biraz, ceste ceste, parça parça ifnası, ortadan kalkması demektir. İşte böylece, gitgide tazyik altında bırakılmak suretiyle, kendine yabancı olan şartlanmış ve kendisini bağlamış bulunan dogmatik her türlü bilgi, düşünce ve inançtan sıyrılmak gerekmektedir.

İşte memleketinizin hâli ve bütün dünyanın hali bugün bu manzarayı gösterir. Dünyanın neresine giderseniz gidin, birbirinden şu veya bu seviyede farklı olmak üzere, fakat aynı mana ve gayeyi taşımakta olan etkilerin muhtelif hadiseleri meydana getirdiğini ve insanlığınızın gitgide daralmakta olan bir çember içerisinde baskıya alındığını müşahade edersiniz. Bu, neden böyle olmuştur? Bunun derin sebeplerini, tarih dediğiniz beşerî aksiyon ve düşünce literatürünü tetkik ederseniz yapılan hataların, irtikap edilen hareketlerin ve sapılan yolların bu neticeyi size objektif olarak vereceğini görebilirsiniz. Kısaca, insanlığınız ruhî kanunların, manevî prensiplerin dışında yol aramakla istidat ve heyecanını geliştirmeye çalışmıştır. Bu istidat ve heyecanını geliştirmek, bundan istifade etmek şeklinde değil, onu yani maddî kâinatı gaye edinmek tarzında vuku bulmuştur ki, en sakınılması gereken akibet budur.

Memleketiniz, bugün içinde bulunduğu şartların çok da-

ha ağırlarıyla karşılaşacaktır. Buna müstahaktır. İki bakımdan müstahaktır: Birincisi, kendilerine yani size Ruhî Mekanizma'nın sunmuş olduğu, vermiş olduğu pek çok değişik imkânlar çokluk heba edilmiş, kısmen de batıl hale getirilmiştir. Yani otomatizmayı, idrâksizliği ve rüyetsizliği benimsemiş, şartlı olarak yaşamayı kabûl etmişsinizdir. Bu itibarla, sizin içinde bulunduğunuz seviyenin üzerinde bir plâna intikal etmeniz için bütün ağırlıklarınızın terki, bütün karanlık şuurunuzun aydınlığa kavuşması, küflenmiş ve köhne hale gelmiş bilgi ve düşüncelerinizin tadili ve nihayet bir türlü kullanmak imkânını bulamadığınız vicdan ölçülerinizin ortaya çıkması zaruri olmuştur. Bu zaruret, memleketinizin bu devre içerisinde oynayacağı rol ile alâkalıdır. Görülüyor ki, hem oynayacağı rol bakımından hem de fertlerinizin teker teker otomatik yaşayışları bakımından, her iki bakımdan da ağır şartlara, sert imtihanlara ihtiyacınız vardır. Medyomunuz vaktiyle bir rüyaya muttali olmuştu⁽¹⁸⁾. O rüyanın ana teması zaman zaman çözülür gibi olmuşsa da, bugüne kadar ne kendisi ne de etrafı tarafından tam anlaşılamamıştır. Bugün şunu ifade edelim ki, görmüş olduğu rüyada tamamen hissetmiş olduğu ağır atmosfer insanların sefaleti, insanların şutursuzluğu, insanların çaresizliği, birkaç zaman sonra yer yüzünde meydana gelecek olan halin bir özeti idi.

Mukaddes metinlerinizi incelediğiniz zaman görmüşsünüzdür ki, milletlerin şuurlanması ve vicdan ölçüleri ile hareket etmesi için kendilerine peşin olarak yapılan yardımlar umumiyetle pek az insan tarafından, yani liyakatini kendiliğinden geliştirmiş olanlar tarafından benimsenmiş ve tatbik edilmiştir. Ve kısm-ı a'zamı, çok büyük bir kısmı ise şiddetli baskı, zorlanma, kısaca ızdıraplar içerisinde bıraktırılmıştır. Şimdi burada bir meselenin tavazzuh etmesi lâzım: Ruhî İdare Mekanizması, sizin Rabbiniz, hepimizin mürşidi bu Mekanizma, size ızdırabı doğrudan doğruya mı ıka etmektedir? Hayır.. Mekanizma, tabiat kuvvetlerini harekete geçirmektedir. Dikkat ediniz, tabiat kanunlarını, kozmik kanunları harekete geçirmektedir. Veyahut hareket halinde, bilkuvve mevcut olan bu kanunların istikametini, tatbik sahasını

dünyanız üzerinde yapmaktadır. Bu durumda, bir tarafta yağmakta olan yağmur, bir tarafta insan var. İnsan yağmur karşısında bilgisine, görgüsüne, vasıtalarına göre bir tavır alır. Ve bu yağmurun zararından ve faydasından nasibedar olur. Eğer tedbirini almış, eğer liyakatini, şuurunu geliştirmiş, vicdan ölçülerini tatbik etmiş ise, bu yağmur tümüyle hemen hemen onun için bir bereket, bir rahmettir. Yukarıdaki hususların kifayetsizliği ve noksanlığı nisbetinde de bereket olmaktan çıkıp felâketi teşkil eder. Bu basit misalden de anlaşılacağı üzere, insan, hiç bir şekilde kendisine baskı yapılan, empoze edilen, üzerinde deneyler yapılan, ızdırabından, feryad-ü figanından, şaşkınlığından istifade edilen bir mahlûk asla değildir. Tabiat kanunu o sahnede cari iken, insan hür olarak onun karşısında bir vaziyet takınmak zorundadır. Çünkü her ikisi de kuvvettir. İşte sizin ızdırabınız, harekete geçmekte olan kanunlar, kuvvetler karşısındaki aczinizin, bilgisizliğinizin, şuursuzluğunuzun, vicdan ölçülerini hakkıyla kullanamayışınızın, otomatizmanın bir neticesi olacaktır. Ve bütün bu nakiseler de sizin kendi elinizin işidir. Bu kadar. Şimdi celselerinizin istikametini bir an değiştirmek istiyoruz. İçinizde, bu istikamet ne tarafa doğru olmasını arzu edersiniz, düşünen var mı?

S: Ruhî şifa üzerinde arzu ediyoruz.

P: Ruhî şifa, şuurlara aktarılan gerçek bilginin meydana getireceği yüksek kuvvetten daha kuvvetli değildir evlâdım. Hiç bir kuvvet, hiç bir tesir ruhun nakisesini gideremez evlâdım. Fiziğin ahenk içerisinde kalması, ruhun kendi tekâmülünün manasını ve hedefini ısrarla takip etmesinden sonra mümkündür. Sizin hastalıklarınızın büyük bir kısmı, ruhî ataletinizden doğar. Bedenc hakimiyette ısrar hali gösteren varlığın durumu acınacak bir durumdur. Hastalık, bir kudretsizlik, bir idaresizlik, bir organizasyon bozukluğu demektir. Ve bütün bunların hakkıyla yerine gelmesi, yani sıhhatli bir vücudun elde edilmesi; ruhî kudretin arttırılması, insan iradesi ve şuurunun istiaab haddinin genişletilmesiyle kabildir evlâdım. Ruhî şifayı böylece yapınız. Başka?

S: Zihin yapımız hakkında biraz daha bilgi almak istiyoruz.

P: Sizin zihin diye vasıflandırdığınız, ruhun beyne bağlı bir fonksiyonudur. Bu fonksiyonun, bu görevin meydana getirilişindeki kanunları ve şartları bilmek, şüphesiz hakkınız ve güzel bir şeydir. Fakat biz şunu deriz ki, siz bunları elde etmeden evvel, manevî liyakati elde edin. *Manevî liyakat, vicdan ölçülerinin tatbikatıdır evlâdım.* Yeryüzünde hiç bir ekol [yoktur ki] vicdan ölçülerinin tam tatbikinden sonra bilgiye kavuşmamış olsun, imkânsızdır. Bundan şunu anlayınız ki, vicdan ölçüleri, henüz tam idrâk etmediğiniz hakikat ölçüleri'dir. Ve böylece, selim, sade ve o nisbette kudretli olan bilgiyi, bunun içerisinde pek küçük bir sahayı teşkil eden zihni fonksiyonu da kendiniz, bizatihi siz sür'atle yakalayabilirsiniz. Bundan öte, bundan evvel ve bundan sonra yapılacak olan bütün izahlar, eğer vicdan ölçüleri varlık tarafından otomatizma dışı olarak yerine getirilmezse, söylenen bütün sözler hakikati aksettirememiştir, ettiremez.

S: Bu vicdanımızı kullanabilmek için ne gibi yollara tevessül edelim?

P: Vicdanınız bir meleke değil ki, onu kullanasınız. Vicdanınız bizatihi sizsiniz. Öyle bir husustur ki, fizik varlığınızın dar imkânları içerisinde ruhî kudret ve enerjinizin daima kendi hakikati istikametinde yürüyen, çoğalan, atılan ruhî enerjinizin bir ifadesidir. Siz onu hapsetmeyiniz. Onu örtmeyiniz. Onu susturmaya çalışmayınız, kâfidir. O zaten muhtelif şekiller, manalar, güdüler ve itmeler altında devamlı olarak sizi idare etmektedir. Sizin tabîî yaşayışınız, işte bu ruhî enerji yani vicdanî faaliyetle temin edilir. O ruhî enerji aynı zamanda hakikat bilgisidir. Bilgidir.

Size, yeni bir istikamet olmak üzere, 'İnsan ve onun Evrensel Hayatı' hakkında bilgiler vereceğiz. Bu bilgileri iyi hıfz ediniz. Anlamaya çalışınız. Birçoklarını kıyas yoluyla öğrenmek imkânınız bulunmayacaktır. Birçoklarını Mukaddes metinlerinizin ayetleri arasında göreceksiniz. Ve diğer gene bir çoklarını belki de anlamayacaksınız. Biz, programımızın ge-

rektirdiği tedrisi yapmakla mükellefiz. Böylece hem medyum, hem sizler muhtaç olduğunuz tesiri, muhtaç olduğunuz bilgiyi, sezgiyi ve tahriki alacaksınız. Bir kısmı sizde meknuz enerji halinde için için yanarak hayatınız boyunca bir enerji kaynağı olacaktır. Bir kısmı yakın gelecekte karşılaşacağınız hadiselerin izahında şuurunuzda hazır materyeller olarak bulunacaktır. Büyük bir kısmı da sizin istikbalinizi hazırlayacaktır. Veya hazırlayanların belli başlılarından olacaktır. Bugünkü bu kadar.

D İ P N O T L A R

- (1) Bu ifadelerin anlamlarına çok dikkat ediniz. Bu kitabın bir çok celsesi bu 'Suretinde Yaratılma' olayının orijinal anlamını gayet belirgin bir şekilde açıklamaktadır.
- (2) Bkz: Neo-Spiritizm, kitap-11... Üstad Celseleri.
- (3) Bkz: Ruhsal Mesajlar-1... sf-48
- (4) Dünyanın etherik, astral ve spatyomsal katmanları.
- (5) Sadıklar Plânı için Yukarısı, bağlı oldukları Dünya Râbbi ve daha yüksek Râb Plânları'dır.
- (6) Değişik evrim yollarında, değişik tedrisatlar uygulanır.
Bkz: Bilgi Kitabı Evrensel Misyonu, kitap-57... Böl-1
- (7) 'Enel-Hâk' veya 'Suyun rengi kabın rengidir' gibi sözler söyleyen İslâm ermişlerinden bahsedilmektedir.
- (8) Kur'an ayetleri ile Hz. Muhammed'in hadislerinin birbirlerine uygunluğu buna bir örnektir.
- (9) Kur'an: 5/110: «Allah o zaman şöyle diyecek: 'Ey Meryem oğlu İsa, hem senin üzerindeki, hem ananın üzerindeki [bunca] ni'metimi hatırla. Hani ben seni Cebrâil ile desteklemiştim. Beşikte iken de, yetişkin iken de sen insanlara söz söylüyordun...»
- (10) Kuran'da, Hz. İsa'nın anne karnında iken vaftizci Yahya ile konuşması ayetini bulamadık.
- (11) Bkz: Karma, kitap-51
- (12) Devre'nin nasibi olan Bilgi, Bilgi Kitabı'ndadır.
- (13) Bkz: Dostlar Plânı-2... Böl-6/Sıra-11
- (14) Bkz: Bilgi Kitabı Evrensel Misyonu, kitap-57... Böl-1/Sıra-7
- (15) Bkz: Dostlar Plânı-1... Böl-9/Sıra-4
- (16) Bkz: Evrensel Evrim Yolları, kitap-37... Böl-2/e... sf-36
- (17) Kur'an 50/16: «Andolsun insanı biz yarattık. Nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu da biliriz. [Çünkü] biz ona şah damarından daha yakınız.»

S Ö Z L Ü K

- Aksiyone etmek:** İşletmek, çalıştırmak; etkinliğe geçirmek.
Alelümüm: Genel olarak, genellikle.
Âlemsümûl: Âlem ölçüsünde, âleme yaygın, evrensel.
Âmir: Buyuran, emreden.
Antite: Töz, varlık; kendilik, zâtiyet.
Asimilasyon: a — Benzer kılma, benzetme. b — Sindirme.
Atâlet: Tembellik, durgunluk, hareketsizlik.
Ayniyet: Bir şeyin aşı gibi, tıpkısı olmak, aynılık.
Bâhusûs: Özellikle.
Batî: Yavaş, ağır hareketli.
Binâen: —den dolayı, —den ötürü.
Binâenaleyh: Bunun üzerine, bundan dolayı.
Biteviye: Aynı biçimde, bidüziye, yeknesak, sürekli olarak.
Cehil: Bilmezlik, bilgisizlik.
Celbetmek: Çekmek, kendine çekmek; çağırarak.
Cenîn: Karındaki çocuk, dölüt, döl.
Cirm: Cisim, hacim, oylum.
Çüz: Kısım, parça, bölük.
Cüz'i: Az; kısmen.
Dahl: Girme, karışma; nüfuz, tesir.
Darb: Döğme, vurma.
Düstûr: Kanun, kaide, kural.
Empûls: Tepi, içtepi, dürtü, uyaran, itme.
Erbâb: Sahipler, malikler.
Fâş etmek: (Gizliyi) açığa vurmak, ortaya dökmek, dile vermek.
Figân: İstirap ile bağırıp çağırma, inleme.
Fonksiyoner: Vazifeli, fonksiyon sahibi.
Formasyon: Oluşum, teşekkül; gelişim; teşkilat.
Galsame: Solungaç.
Gayr-i meskûn: İskân edilmemiş, içinde oturanları olmayan.
Hâlât: Haller, haletler.
Hâmî: Himâye eden, koruyucu, sahip çıkan, gözetici.
Hatt-ı hareket: Davranış, davranma yolu.
Hulâsa etmek: Özetlemek.
Hulûl: Geçme, girme, sinme, nüfûz etme.

- İfnâ:** Yok etme, edilme, tüketme.
- İhtirâm:** Hürmet, saygı.
- İhtiyar:** Seçme, seçim.
- İhtiyarî:** Red veya kabûlü isteğe bağlı, bırakılmış olan.
- İhya:** Canlandırma, diriltme, uyandırma.
- İka etmek:** Yapmak, işlemek.
- İlânihâye:** Nihayete, sonuna kadar, ilelebet.
- İlkah:** Dölleme.
- İllyet Prensibi:** Nedensellik Prensibi: Her hadisenin maddî ve manevî birtakım sebeplerin zarurî neticeleri olması prensibi.
- İmajinatîf:** İmgelemesel, tahayyülî.
- İndî:** Bir kimsenin kendi inanışına, görüşüne dayanan, kendince.
- İnfisâl:** a — Ayrılma, çözülme. b — Ruh ve beden münasebetlerinin gevşemesi halî.
- İnhilâl:** Çözülme, dağılma; ayrışma.
- İrtikâb:** Kötü bir iş işleme.
- İstiâb:** Kapsama, içine alma.
- İstidât:** Bir şeyin kabulüne, kazanılmasına olan tabii meyil, kabiliyet.
- İstiğmal:** Kullanma.
- İstihraç:** Çıkma, çıkarılma.
- İzhâr etmek:** Belirtmek, açığa vurmak, göstermek.
- Kâffe:** Bütün, cümle, hep.
- Kelâm:** Tanrısal söz, ifade; söz, lakırdı, ibâre.
- Kemâlât:** Bilgi ve ahlâk bakımından olgunluk, yetkinlik, tamlik.
- Kısm-ı a'zam:** Büyük kısım.
- Kombinasyon:** Tertip; terkip.
- Kül:** Bütün, tüm.
- Mahfuz:** Saklanmış, muhafaza edilmiş, gizlenmiş.
- Mahreç:** Çıkış yeri, ihraç yeri, dışarı çıkılacak kapı.
- Masun:** Saklanmış; korunmuş, korunan.
- Mazhar olmak:** İyi bir şeye ermek, nail olmak.
- Merbût:** Raptolunmuş, bağlanmış, bağlı.
- Mesel:** Örnek, nümûne.
- Mezûn:** Salâhiyetli; izinli.
- Mihrâk:** Odak, odak noktası.
- Misyon:** Vazife, özel vazife; işlev.
- Modifikasyon:** Değişiklik, değiştirme, değişme, değişim.
- Muâdil:** Müsavi, denk.
- Muhâceret:** Göç etme, göç.

Muhavere: İki kişinin karşılıklı olarak konuşması.

Mukadder: a -- Kaçınılmaz, kaderde olan, takdir olunmuş.

b -- Kader.

Musir: Israr eden, direnen.

Mustarip: İstirabı olan, acı çeken.

Mutâd: Alışılmış, alışılan; her zamanki.

Muttali: Öğrenmiş, haber almış.

Müceddet: Yenilendirilmiş, yeni, yepyeni.

Müderri: Ders veren, ders okutan; öğretmen.

Mümârese: Alışma, alışıklık; yatkınlık.

Müncer olmak: Neticelenmek, sonuçlanmak, sonucu olmak.

Münhasıran: Hususi olarak, sadece, yalnız olarak.

Mürşid: İrşâd eden, doğru yolu gösteren, kılavuz.

Müşâreket: Ortaklık, ortaklaşma, şeriklik.

Müştak: Türemiş, türeme.

Müteaddit: Çok, birçok.

Mütebâriz: Belirgin, bariz, âşikâr.

Mütekabilen: Karşılıklı olarak.

Mütemmim: Tamamlayan, bütünleyen.

Mütevâli: Birbiri ardınca giden, ardarda gelen.

Mütevellit: İleri gelmiş, doğmuş, meydana gelmiş.

Müttehit: Birleşmiş, birlik olmuş, birleşik.

Nasibedar: Hissedar, nasibi olan.

Nazar: Bakma, bakış; bakış, görüş açısı.

Nazar-ı itibare almak: Gözönüne, dikkate almak, gözönünde bulundurmak.

Nâzil: Yukarıdan aşağı inmiş, indirilmiş, inen.

Neş'et: Meydana gelme, ileri gelme.

Nezâhet: Temizlik; incelik.

Nizâ: Çekişme, kavga.

Orijinalite: Orijinallik.

Partikül: Zerre, parçacık, tanecik.

Peydâ olmak: Bellirmek, ortaya çıkmak, oluşmak.

Polarizasyon: Kutuplanma, kutuplaşma, polarma.

Prototip: a -- İlkörnek. b -- En yetkin örnek.

Rabıta: Bağ; münasebet; bağlılık.

Rüşeym: Oğulcuk, embriyon.

Rüyet: a -- Görme, bakma. b -- Araştırma. c -- İdare etme, yönetme.

Safahât: Safhalar.

Selim: Sağlam, kusursuz, doğru.

Sine: Yürek, kalb.
Sudûr: Meydana çıkma, olma, sâdır olma.
Sûret-i katiyede: Kati surette, katiyen, kesinlikle.
Sür'at-i intikal: Çabuk anlama, çabuk kavrama.
Şâmil: İçine alan, kapsayan, çevreleyen.
Şerh etmek: Açıklamak, açılmak.
Taalluk: İlişgi, ilgisi olma; ait olma.
Tahaddüs: Yok iken peydâ olma, ortaya çıkma, meydana çıkma.
Tahassul: Hâsıl olma, netice olarak çıkma.
Tahavvül: Değişme, dönme.
Taht: Alt, aşağı.
Tahvil: Değiştirme, çevirme, döndürme, dönüştürme.
Ta'lik: Geciktirme, asıttı bırakma, askıda bırakılma.
Tasarruf: Bir şeyi istediği gibi kullanma, kullanım.
Tasrih: Açık açık, açıkça söyleme; belirtme.
Tavazzuh: Açıklama.
Tebarüz: Belirme; görünme, gözükmeye; meydana çıkma.
Tebellür: Belirme; billurlaşma.
Tecerrüt etmek: Soyutlanmak, sıyrılmak.
Tecrit: Soyutlama, soyutlanma; herkesten, her şeyden ayrılma.
Tedris: Ders verme, öğretme, öğretim.
Tekâsüf: Yoğunlaşma; sıklaşma, koyulaşma.
Tenevvü: Çeşitlilik, çeşit çeşit olma, çeşitlenme.
Teşekkûlat: Oluşumlar, kuruluşlar, teşekküller.
Teşrik-i mesâi: İşbirliği.
Tevâlî: Birbiri arkasından gelme, arası kesilmeksizin devam etme.
Tevârûs: Birinden diğerine irsen geçme, kalıt, miras intikali.
Tevdî etmek: Vermek, bırakmak, emanet etmek.
Tevessül: Sarılma; başvurma, girişme.
Tevsî: Genişletme, genişleme.
Tezyid: Artma, arttırma, çoğaltma.
Uhde: Sorumluluk.
Ulûhiyet: İlâhîlik; Tanrılık sıfatı, niteliği.
Varyasyon: Değişim; dönüşüm; değişme, değişiklik.
Varyete: a — Tür, çeşit. b — Çeşitlilik, değişiklik.
Vâiz-i kanun: Kanunu va'z eden, öğütleyen.
Vâzih: Açık, belli.
Zapt-ü rapt: Düzen, disiplin.
Zevât: Kişiler, zatlar.

Not: Tebligat-4-2-3'in sözlüklerinden de yararlanınız.